

Országgyűlési Napló

Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,*
Schmuck Erzsébet

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	15593
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	15593
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár	15594
<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP)	15596
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	15598
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	15600
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	15601
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	15603
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	15605
<i>Csenger-Zalán Zsolt</i> (Fidesz).....	15607
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	15608
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	15610
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában	15610
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	15611
Az ülés napirendjének elfogadása	15611
Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel egybefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.	15612
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	15612
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	15613
<i>Ikotity István</i> (LMP)	15614
<i>Szabó Szabolcs</i> (független)	15614
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik).....	15615
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	15616
A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	15618
Felszólalók:	
<i>Dr. Salacz László</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	15618
<i>Tukacs István</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	15619
<i>Ikotity István</i> (LMP)	15620
<i>Egyed Zsolt</i> (Jobbik)	15622
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	15625
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	15626
Felszólalók:	
<i>Dr. Rubovszky György</i> , az Igazságügyi bizottság elnöke	15627
<i>Fuzik János</i> , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	15627
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	15628
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	15631
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza	15633

A „Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére” című beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája 15633

Felszólalók:

Ritter Imre, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója 15634
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 15635
Dr. Józsa István (MSZP)..... 15638
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 15640
Dr. Józsa István (MSZP).....15641
Dr. Völner Pál (Fidesz).....15641

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája 15644

Németh Lászlóné, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója 15644

Felszólalók:

Riz Gábor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 15646
Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 15647
Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről..... 15649
Kepeli Lajos, a Jobbik képviselőcsoportja részéről15651
Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 15655
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....15657

Németh Lászlóné, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza15657

Napirenden kívüli felszólalók:

Novák Előd (Jobbik)..... 15659

Dr. Lukács László György (Jobbik).....15661

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről 15664

Az ülés bezárása 15664

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ és NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkárai, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter és DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, BANAI PÉTER BENŐ és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE és SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkárok.

Az Országgyűlés nyári negyedik rendkívüli ülése
2015. július 3-án, pénteken
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés nyári 4. rendkívüli egynapos **ülését megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „A tüneti kezelés nem oldja meg a problémát” címmel. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Manapság másról se hallani, mint a bevándorlás, migráció problémájáról. Erre ráerősít a borzasztó pénzeket értelmetlen plakátkampányra szóró kormánypropaganda is. De valójában korunk egyik nagy válságjelenségével állunk szemben.

Az ENSZ aktuális jelentése is rámutat, a második világháború óta még sosem kényszerült rá ennyi ember, hogy elhagyja otthonát. Világszerte 60 millióan lettek földönfutók, a legkritikább esetben saját elhatározásukból. A kormány kapkodó intézkedésekkel és hangzatos kijelentésekkel inkább a hangulatkeltésre törekszik, semmint a megoldásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fel kell tenni a kérdést, ha igazi megoldást és nem csak tüneti kezelést akarunk, hogy milyen mélyreható okok idézik elő a migrációt. Négy tényezőre mindenképpen szeretném felhívni a figyelmet: a túlnépesedésre, a tömegeket szegénységben tartó világgazdasági rendszer tarthatatlan voltára, a katonai beavatkozásokra és nem utolsósorban az éghajlatváltozásra. A Föld népessége naponta több mint 200 ezer fővel gyarapszik. Naponta ennyi új éhes száj kér ételt, tiszta ivóvizet, lakhatást, igényel energiát, fogyasztási cikket, oktatási, egészségügyi és szociális ellátást. Az erőforrások kizsákmányolására építő hamis nyugati modell, ami a példakép; az iparosítás, az eldobható termékek tömeggyártása, a legpazarolóbb közlekedési megoldások. Nem csoda, hogy míg a XX. században a népesség 4,3-szorosára nőtt, addig az energiaigény és a tápláléknak felnevelt élő állatok száma megtízszereződött. A vízfogyasztás is kilencszeresére emelkedett.

Ez a folyamat a klímaváltozás és a környezet-szennyezés miatt egyre romló természeti adottságok közepette folytatódik, sőt, gyorsul. Nem túlzás kijelenteni, hogy az emberiség előtt álló legfontosabb kihívás, hogy megtanuljunk spórolni; spórolni az

energiával, a vízzel, az élelmiszerrel. Tartós, javítható és lehetőség szerint helyben előállított termékek vásárlására kell visszaszoknunk, ahogyan az még nagyszüleink idejében magától értetődő volt. Ehhez persze elkerülhetetlen a globális gazdasági-pénzügyi rendszer reformja is. Ma rabszolgáinkkal fillérekért állítják elő a divatos termékeket nyomorgó országokban, csak azért, hogy egy-két hónap után már elavuljanak, vagy egyszerűen csak megunják őket a szerencsésebb helyekre született gazdáik. Ebben a rendszerben a szegénység és a kilátástalanság, a velejáró politikai és katonai konfliktusok elkerülhetetlenek.

A nyugati világ túlfogyasztásra épített kényelmének az ára több milliárd embertársunk kizsákmányolása. Ezt mi igazán jól tudjuk, hiszen Magyarország gazdaságilag is a két világ határán fekszik, a rendszer mindkét arcát láthatjuk. De a fejlett társadalmakban is csupán a népesség szupergazdag 1 százaléka tekinthető valódi nyertesnek. A neoliberais piaci logika Nyugat-Európában, Észak-Amerikában is rombolja a társadalom finom szövetét. Meg kell fékezni ezt a folyamatot. Vissza kell állítani a munka és a kereskedelem közötti ésszerű egyensúlyt, hogy mindenki részesedhessen a megtermelt javakból.

Meg kell fékezni a katonai fölényt gazdasági-politikai célok szolgálatában állító imperialista erőpolitikát is, jöjjön Nyugatról vagy Keletről. Az elmúlt 15 évben az egyik meggondolatlan háború érte a másikat. Úgy bombáztak szét országokat, hogy sokszor erre egyáltalán nem volt valós indok vagy felhatalmazás. De ami még fájóbb, az újjáépítéssel, a terület stabilizálásával nem tudtak vagy nem is akartak megbirkózni a felelősök.

A menekülthullám emlékeztet rá, hogy a háború nem videojáték. Nagy kár, hogy Orbán Viktor és kormánya csak a kínálkozó politikai hasznot látja a problémákban. Sem a megoldást, sem a megértést nem segíti az elmúlt hetek kardcsörtetése. A valódi megoldás ugyanis csak együttműködve, közös cselekvéssel érhető el. Ha a kormány az önfejűség és a konfliktuskeresés útjára lép, azzal csak Magyarországra húzza a problémákat, de megoldani nem tudja. Az Európai Unió súlyánál fogva képes arra, hogy valódi változást érjen el.

A mostani menekültek elhelyezésében, a kül- és biztonságpolitikában, a világgazdaság megújításában is csak a 28 tagállam összefogása hozhat előrelépést. Erre bátorítanám a kormányt, amíg nem késő. Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, az Eu-

rópai Unióban - de talán az egész fejlett világban, hiszen Észak-Amerika esetében is igaz ez - az egyik legfontosabb probléma, a legfontosabb kihívás az illegális bevándorlás, az illegális migráció kérdése.

Ha az Európai Unió 25 tagállamát vizsgáljuk, akkor megállapítható az, hogy Magyarország az öt legnehezebb helyzetben lévő ország között van. Ha a GDP-t vagy a lakosságszámot vizsgáljuk, akkor egyértelműen Magyarországra nehezedik a legnagyobb nyomás a bevándorlás kérdését illetően. Ezt egyébként szerencsére most már az Európai Unió is elismerte, hiszen a hétvégi kétnapos csúcsértekezleten Brüsszelben olyan döntések születtek, amelyek a magyar nép, a magyar emberek érdekeinek megfelelnek. Elfogadásra került az, amire már régóta felhívtuk a figyelmet, hogy szét kell választani a segítségre szoruló, és valóban háborúból, üldöztetés elől menekülők eseteit, és külön kell választanunk azokat, akik gazdasági bevándorlók, akiknek az Európai Unió egyébként hosszú távon nem képes jövőt biztosítani.

Egyetértés van abban is most már az Európai Unión belül, az Európai Unió államai között, hogy ezt a szétválasztást lehetőség szerint az Európai Unió határain túl, határain kívül kell megoldani. De a helyzet sürgős megoldásokat követel. Tehát a globális megoldások nyilván hosszú távon hozhatnak előrelépést, de a helyzet túlságosan súlyos ahhoz, hogy ezt ki tudjuk várni. Magyarország nem engedheti meg, hogy tovább várjon. Ezért nyújtottunk be törvényjavaslatot, amelynek révén lehetőség nyílik a menekültügyi eljárások gyors és hatékonyabb lefolytatására, valamint a menekültügyi őrizet szélesebb körű alkalmazására, természetesen az Európai Unió által biztosított kereteken belül.

Azért néhány adatot, azt gondolom, hogy nem érdektelen ismételni. Idáig több mint 65 ezer ember lépte át illegálisan a magyar határt, ezeknek gyakorlatilag száz százaléka a szerb határszakaszon érkezett. Az Európai Unióban a növekedés 30 százalékos volt, Magyarországon hazánkban 800 százalékos volt ez a növekedés. A menekültügyi eljárások elbírálása során tisztán kiviláglik, hogy a menekültek jelentős része nem valódi menekült, nem üldözik hazájában sem politikailag, sem hitvallása miatt, biztonságos országból érkezik. Azért indul el Európába, mert itt egy könnyebb megélhetést lát maga előtt.

Ennek megakadályozását szolgálja az Országgyűlés által a héten elfogadott, menedéjogról szóló törvény. Ez lehetőséget teremt arra, hogy ne csak azt vizsgáljuk, hogy honnan származik a kérelmező, hanem azt is, hogy melyik tranzitországon keresztül érkezik Magyarországra, így az a célunk, hogy a biztonságos tranzitországból érkezők abban az országban maradjanak. Ha nem lesznek időben szigorú törvényeink, nem tudjuk megvédeni Magyarországot az itt rekedő gazdasági menekültektől, hiszen nyilvánvaló, hogy utána a menekültek visszajuttatása sokkal nehezebb feladat, mint megakadályozni azt, hogy Magyarországra érkezzenek.

Magyarországra az elmúlt években rendkívüli mértékű illegális migráció és menekültügyi nyomás érkezett, azonban hazánk az uniós és schengeni tagságból fakadóan nemcsak saját határait, hanem a schengeni övezet többi országának a határait is és ezzel együtt a schengeni övezet többi országát is védi.

(9.10)

Tehát olyan szabályokat kell alkotnunk, amelyek ezeket is megfelelően védik, ezért kellett olyan eljárásokat kialakítani, amelyek hatékonyak és lerövidítik az ügymenetet. Továbbra is azt mondjuk és azt gondoljuk, hogy mindenkinek a saját határait kell megvédeni, mindenkinek el kell dönteni, hogy mennyi menekültet tud, képes befogadni. Magyarország ebben a teljesítőképeségének a határára érkezett. A globális vizsgálata a menekültügyi helyzetnek persze természetesen időszerű lehet. Ma a magyar kormány mindent megtesz azért, hogy Magyarország gazdaságilag, politikailag erős legyen, de még nem vagyunk abban a helyzetben, hogy a menekültügyi problémákat az egész világon megoldjuk, és mi lássuk el azokat az embereket, akik elindulnak Európa felé.

Képviselő asszony az együttműködést forszírozta, illetve az együttműködést hangsúlyozta. Itt kell azonban megjegyezni, hogy pontosan azt a helyzetet szerettük volna vagy szeretnénk megakadályozni, hogy menekülniük kelljen az embereknek, ezért például az Iszlám Állam elleni fellépésben Magyarország 150 katonával vesz részt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), képviselő asszony, illetve párttársai ezt nem támogatták. Tehát pontosan azt a lehetőséget nem támogatta, amely a négyperces felszólásában kiviláglott, hogy szükségesnek tartja. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Lukács Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Döntsön a nép!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amikor a Fidesz a KDNP nyomására elfogadta a vasárnapi zárva tartásról szóló törvényt, már a törvény elfogadását is komoly viták előzték meg, és nemcsak itt, a Házban, hanem szakmai szervezetek részvételével és szakszervezetek részvételével és a társadalomban is. Ezt a törvényt önök elfogadták, egyébként a társadalom nagyobbik részének az elutasítottága mellett. Már akkor is elmondtuk és sok helyen elmondtuk azokat a negatívumokat, amiket ez a törvény jelenteni fog, és a törvény elfogadása óta az derült ki, hogy ezeknek a nagy része mégiscsak bebizonyosodott.

Ez a törvény nem élvez a társadalom többségének a támogatottságát, a társadalom többségének az elutasítottságát élvez. Ez a törvény károkat okoz

mind a munkaerőpiacon, mind pedig gazdaságilag, és most már az is kiderült, hogy mégiscsak arról van szó, hogy a Fidesz körüli gazdasági szereplők javát szolgálja gyakorlatilag, hiszen nemrég ismerte el a CBA rendkívül antipatikus vezére, hogy gyakorlatilag ők voltak azok, akik átlobbították ezt a törvényt ezeken a pártokon és nem másért, hanem azért, hogy az ő vállalkozásaikban éjjel-nappal csörögessen a kassza. Ezt nem én mondom, ezt a CBA sokmillió sportautóval járó, rendkívül gazdag, milliárdos vezére mondta, aki ezek szerint az önök döntéseit irányítja.

Hölgyeim és Uraim! 72 százaléka utasítja el Magyarországon ezt a törvényt a választóknak, és jellem, hogy még a kormánypárti szavazók 63 százaléka is úgy nyilatkozott, hogy azt szeretné, ha nyitva lehetnének az üzletek vasárnap, és nemcsak Baldauf úr üzletei lehessenek nyitva, hanem bárkié, aki így dönt. Ugyanis a fideszes képviselők befolyásolója, ezek szerint a CBA-vezér azt azért elérte, hogy most a Balatonon zárva vannak azok az üzletek, amelyek eddig nyitva lehettek, de azért két CBA-t Balatonfenyvesen és Balatonakalin piaccá nyilvánítottak, ezért aztán azok nyitva lehetnek, mert kiraktak két asztalt a ház elé. Ez is azt bizonyítja, hogy semmi másról nincsen szó, megint az önök oligarchái tudnak gazdagodni ebből, arról már nincsen szó, hogy a balatoni szezon tönkreteszik, a Balatonon nyaralók nyaralását tönkreteszik és megnehezítik, és arról sem beszélünk már, hogy hány üzlet fog tönkreemni emiatt a Balatonon, már most is vannak vállalkozók, akiknek le kell húzni a rolót.

Hölgyeim és Uraim! Éppen ezért adtunk be népszavazási kezdeményezést a Nemzeti Választási Irodához. Már többször megpróbáltuk, de a Nemzeti Választási Iroda, amely nem független az önök pártjától, hanem gyakorlatilag pártkatonákkal van feltöltve, ezt pontosan tudjuk, ezért aztán a Nemzeti Választási Iroda mindent megtett, hogy ezeket a kezdeményezéseket jogi nonszenszekkel és mindenféle módon megakadályozza; a Nemzeti Választási Irodáról és a Nemzeti Választási Bizottságról van szó. Most azonban ott van a Nemzeti Választási Irodában, a Nemzeti Választási Bizottság előtt az a népszavazási kezdeményezés, amelyik arról szól, hogy engedjék meg, hogy az emberek döntsenek arról, hogy ez a törvény marad-e vagy ne maradjon, engedjék meg az embereknek, hogy eldöntsék azt, hogy szeretnék-e ezt a vasárnapi zárva tartást vagy nem.

Ha lesz népszavazás erről a kérdésről, márpedig lesz népszavazás erről a kérdésről, akkor ezt a Fidesz el fogja veszíteni. Ezt a népszavazást a Fidesz és a KDNP el fogja veszíteni, mondta Lázár János valamelyik napon, tehát Lázár Jánosnak is az a véleménye, hogy ha ezt a népszavazást meg lehet tartani, akkor önök azt el fogják veszíteni. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ha már Lázár János is mondja, akkor nagy valószínűséggel önök is tudják, hogy ez elutasítottaságot élvez a társadalomban, egyébként miért

mondana ilyet Lázár János, hogy ha lesz népszavazás, akkor azt önök nyilván el fogják veszíteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Innen kell üzenünk a Nemzeti Választási Irodának és a Választási Bizottságnak, hogy hagyjanak föl a pártos magatartásukkal, engedjék át ezt a kérdést, és engedjék meg az embereknek, hogy dönthessenek arról, hogy ez a törvény nekik jó vagy nem jó, mert most lassan 3 ezer ember veszítette el az állását (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), 387 ezer plusz munkaórát kell dolgozni a kereskedelemben azoknak, akik ott maradtak.

Ez a törvény káros az embereknek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), káros az országnak, engedjék meg, hogy döntsön a nép. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Végre van egy ügy, amiben az MSZP következetesen ugyanazt az álláspontot képviseli, és ez az ügy nem más, mint 150-200 ezer kereskedelmi dolgozó pihenésének az ügye. Az MSZP következetesen tudja most már vállalni néhány hónapja, hogy szembemegy ezekkel az emberekkel. Bár az MSZP a baloldal, a dolgozók, a munkavállalók pártja, ez a 200 ezer ember nem számít (*Gógös Zoltán: Fordítsd meg a lemezt!*), Gógös Zoltánnak se számít, következetesen szembemegy (*Gógös Zoltán: Térj a tárgyra!*), ezeknek az embereknek dolgozniuk kell vasárnap, ezt mondja ki az MSZP. (*Gógös Zoltán: Elnézted!*)

De nem minden ügyben ilyen egyértelmű az MSZP álláspontja, például a napokban abban a társadalmi, nemzeti ügyben, ami az olimpia rendezését illeti Budapesten és Magyarországon, lám, az MSZP álláspontja már szembefordult, ugyanolyan közvélemény-kutatások kimutatják, hogy a társadalom nagy többsége támogatja az olimpia rendezését, az MSZP mégis szembefordul ezzel az üggyel kapcsolatban.

Még érdekesebb az az ügy, bár ott is, ha mögé nézünk, következetes álláspontot tud képviselni az MSZP, például ez az illegális bevándorlás ügye (*Gógös Zoltán: Mi lenne, ha a vasárnapi zárva tartásról beszélnél?*), hiszen emlékezzünk csak vissza, hogy 2004-ben mit is mondott az állampolgársági népszavazásról az MSZP. (*Gógös Zoltán: Tárgyra! - Az elnök csenget.*) Azt mondta az MSZP akkor, hogy nem szabad megadni a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárságot, mert ide fognak jönni Magyarországra dolgozni a magyar emberek, és elveszik a másik magyar embertől a munkáját. Akkor, magyarul, a magyar emberekkel szembehelyezkedett

a Magyar Szocialista Párt. És lám, most mi történik? Most ugyanez történik. Most viszont az illegálisan bevándorlók és törvénytelenül az országba lépők pártjára lép az MSZP. Szintén kívül helyezkedik szembe? A magyar emberekkel, a Magyarországon élő emberekkel szemben. Azt gondolom, hogy az MSZP álláspontja helytelen.

Ami pedig a vasárnapi munkavállalói pihenést illeti, ennek a 200 ezer embernek, ellenben önökkel mi nem azt mondjuk, hogy ezeknek az embereknek dolgozni kell, hanem azt mondjuk, hogy őket is megilleti a pihenés, a szabadidő eltöltése és a vasárnapnak nem a munkával való eltöltése.

(9.20)

Azt gondolom, hogy minden olyan álláspont, amit önök ezzel szemben elmondtak, megdőlt március 15. óta. Az ellátás biztosított, hiszen a 200 négyzetméter alatti kereskedelmi üzletek működnek, az egyötöd tulajdonnal rendelkező tulajdonosok dolgoznak, és azok családtagjai is dolgozhatnak ezekben az üzletekben. Én magam is meggyőződtem erről a saját városomban, Mezőkövesden, ahol több ilyen kis üzletet is fel tudtam keresni, mert éppen tejfölt akartam vásárolni, és lám, sikerült is a vasárnapi ebédhez beszereznem.

De ugyanígy a társadalmi fogadtatása is teljesen elfogadott, hiszen az MSZP-n kívül egyetlen szak-szervezet, szövetség, érdekvédelmi szervezet sem lépett fel ez ellen (*Gógös Zoltán: De András!*), hiszen elfogadták azt, és Gógös Zoltán munkaerőhelyzetre vonatkozó jóslatai és ordítózásai nem váltak valóra. Nem váltak valóra, mert nem dolgoznak kevesebben a kereskedelemben, mi több, ugyanolyan munkanélküliségi helyzet van a kiskereskedelemben, és dolgozókat keresnek mind a mai napig, mint ahogy a vasárnapi boltbezárások előtt is ez a helyzet állt fenn.

És az sem lett igaz, amit önök nagy hévvel jósltak, hogy majd csökkenni fog a forgalom, kevesebbet fognak az emberek vásárolni. Ez sem lett igaz. Az online pénztárkassza eredményei, számai kimutatták, hogy a kiskereskedelmi forgalom március 15-étől az azt megelőző időszakhoz viszonyítva összességében 11 százalékkal növekedett, a legfrissebb KSH-adatok szerint pedig a májusi kiskereskedelmi forgalom 5,2 százalékkal nőtt. Összességében tehát az önök érvei sem társadalmi, sem gazdasági szempontból nem valósak. Az ország igenis elfogadja ezt a döntést és alkalmazkodik hozzá.

És végül Lukács Zoltán, önök mondom: volt egy nagy MSZP-s politikus, Kovács László, aki azt mondta, hogy nem közvélemény-kutatásokat kell nyerni. Ezt tudom önnek mondani a vasárnapi zárva tartásra is. (*Taps a kormánypártok sorában. - Lukács Zoltán: Ezért kell a népszavazás!*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Én úgy emlékszem, hogy amíg

a képviselő úr a felszólalását mondta, Tállai András államtitkár úr egyszer sem kiabált közbe, önök meg végig beszéltek. Kérem, hogy tartózkodjanak ettől. (*Lukács Zoltán: Egy szót sem szóltam, elnök úr! - Tállai András: Végig Gógös Zoltán ordibált, elnök úr!*)

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr... (*Zaj.*) Gógös képviselő úr! Képviselőtársaim! Legyenek szívesek az egyeztetéseiket kívül lefolytatni és nem az ülésteremben! Lehet, hogy nagyon fáradtak már, de valamennyien azok vagyunk. Tehát felszólalásra következik Harrach Péter frakcióvezető úr, Kereszténydemokrata Néppárt: „Termékbemutatók visszaéléseinek korlátozása” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző felszólaláshoz csupán annyit szeretnék mondani, hogy a KDNP eddig is betöltötte és most is betölti azt az úrt, amit Magyarországon a szociáldemokrata párt hiánya jelent, hiszen mi felvállaltuk azt a képviselőt, amit egy ősi szociáldemokrata igény jelenít meg, vagyis a munkavállalók képviselőjét.

De térjünk rá a mai témára! Mindnyájan tudjuk, hogy mit jelent az árubemutatókkal kapcsolatos visszaélés. Ezeknek a visszaéléseknek a csökkentése érdekében a KDNP tegnap benyújtott egy módosító javaslatot. Az árubemutatók alkalmával dörzsölt szélhámosok csapják be a nyugdíjasokat, az idős embereket. Kezdődik a folyamat azzal, hogy hamis ígérettel csalogatják őket, ingyenes utazással, ingyenes állapotfelméréssel, és amikor odaér, akkor megtévesztő módon olyan áruk csodálatos hatásairól szólnak, amiket az idős emberek szívesen fogadnak, hiszen az egészség megőrzéséről, illetve a gyógyulásról szólnak. Végül, és ez a csalás egyik legnagyobb fogása, a forgalmi érték sokszorosáért adják el ezeket a termékeket, sokszor tíz-tizenöt-szöröséért. Van olyan 50 ezer forintért megvásárolható termék, amit 800 ezer forintért sóztak rá a nyugdíjasokra. És ha nincs pénz helyben az idős embernél, akkor kölcsön-szerződést íratnak vele alá, sok esetben az elállási jogról való lemondással vagy korlátozással. Tehát hazugsággal történő csalogatás, megtévesztő rábeszélés, erkölcstelenül magas ár és hátrányos hitel-szerződés.

Itt persze ki kell mondani azt is, hogy vannak olyan árubemutatók, amelyeket tisztességes kereskedők végeznek, viszont az arány sajnos 75:25 százaléka a szélhámosok javára. Miért mondjuk ezt? Hadd hívjam fel a figyelmet egy olyan vizsgálati sorra, amit 2013-ban a Fogyasztóvédelmi Hatóság végzett: 150 ellenőrzés során 110 törvénytértést találtak, tehát az árubemutatók háromnegyede törvénytért.

Olyan megoldást kellett keresnünk, amely a tisztességes kereskedelem korlátozása nélkül próbálja a szélhámosokat elcsípni. Konzultációs folyamatot indítottunk el az érintettek megszólításával és véle-

ményük kikérésével, illetve a hatóságokkal és végül a tárcával is. Ennek eredményeképpen egy olyan törvénymódosítást nyújtottunk be, amelyik három törvényt érint. A kereskedelmi törvény módosításával létrehozunk egy ezeknél a cégeknél felállítandó ügyfélszolgálatot. Ennek az a célja, hogy azok az emberek, akik otthon döbbenek rá arra, hogy átvették őket, vagy a gyermekeik hívják fel erre a figyelmet, el tudják érni a céget - mert sok esetben hiába próbálkoztak -, és meg tudják érni azt a jogukat, hogy elállnak ettől a vásárlástól. De módosítani kívánjuk a reklámtörvényt is, hogy a hamis ígéretek tilalmával megakadályozzuk az idős embereket becsapni kívánó cégeket, hogy odacsábítsák őket. S végül a pénzügyi törvény a hitelszerződést korlátozni fogja a hitelintézetre, tehát buszon és helyszínen nem lehet hitelszerződést kötni.

Igyekezünk néhány kiskaput bezárni. Tudjuk persze azt, hogy a szélhámosok ki tudnak nyitni újabb kiskapukat. Oda kell figyelniük, és zárat tenni majd ezekre is.

De hadd hívjam fel a figyelmet a megelőzés fontosságára, mert jogszabállyal lehet bizonyos szélhámososságot korlátozni, de nem lehet az idős emberek jó szándékát, hiszékenységét egyértelműen megszüntetni. Itt a médiának és mindenkinek, aki ezzel foglalkozik, dolga van, felhívni az emberek figyelmét erre a veszélyre. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! A csaló termékbemutatók kapcsán áldozati csoportként leginkább a nyugdíjasokról beszélhetünk, hiszen a legtöbbször ők esnek áldozatul ezeknek a szervezeteknek, ezeknek a különböző trükkös csalásoknak. A társadalom egyik legsérülékenyebb csoportja ilyen szempontból a nyugdíjasok közössége.

Azok az emberek, akik megpróbálnak tisztességtelen haszonra szert tenni, általában azt használják ki, hogy ezek az emberek egyedül élnek, magányosak, szinte senki nem nyitja rájuk az ajtót, és egy buszos utazásnak vagy egészségügyi szűrésnek nevezett szemfényvesztés is már egy olyan közösségi, társasági esemény, egy olyan alkalom, amikor más emberekkel találkozhatnak, beszélhetnek, és a magányosságukat ez valamelyest oldja. Ezért esnek bele sokszor ebbe a csapdába.

Ugyanakkor mindenképpen visszataszító, hogy az idős embereknek ezt a jóhiszeműségét használják ki a termékbemutatók szervezői, 75 százalékban, mint ahogy itt elhangzott, és megpróbálnak számukra teljesen fölösleges tárgyakat eladni.

(9.30)

Frakcióvezető úr is említett egy-két példát. Ismerünk olyat, hogy egy sima kis lézeres kulcstartó-szerűséget mint lézeres agystimulátort adtak el 50 ezer forintért, vagy több százezer forintért adnak el matracokat, amelyeknek csodálatos, természetfölötti tulajdonságokat tulajdonítanak. De arra is volt példa, hogy 800 ezer forintért akartak eladni vagy adtak is el akár egy busznyi idős embernek masszázsfotelt. Úgyhogy nagyon sokféle példát tudunk mondani, és azt hiszem, kevesen vannak itt a teremben is és kevesen vannak Magyarországon is, akiknek valamilyen ismerősét, rokonát hasonló módon nem próbálták behálózni, és nem adtak el nekik valamit többszörös áron, amire igazából semmi szükségük nem volt.

Ahogy el is hangzott, az ellenőrzések igen nagy arányban hozzák ki a törvénysértéseket, a kifogásolási arány a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságnál 65-75 százalék között mozgott az elmúlt öt évben; ez azt jelenti, hogy valóban, a termékbemutató-szervezők elsőpró többségénél törvénysértést, jogszabálysértést találtak az ellenőrzést végző hatóságok. Az írásos panaszok száma is nagymértékben megugrott, hiszen 2010 és 2014 között 228-ról 780-ra nőtt az írásban panaszt tevők aránya. A legtöbben az kifogásolták, itt különböző okok vannak, de 30 százalék a legmagasabb arány, akik az elállási jog érvényesítési lehetőségének hiányát kifogásolták. Bár az elmúlt négyéves ciklusban a Fidesz-KDNP-s többség elfogadott olyan törvénymódosítást, ami az elállási időt 14 napra emelte, ezáltal két hete van mindenkinek meggondolni magát, visszaadni a terméket és visszakérni a pénzt, de ha nincs hová fordulni, akkor ezzel nem tudtak élni ezek az idős emberek.

Ezért fontos ez a törvénymódosító javaslat, ezért fontos, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt ezt benyújtotta, és ezért fontos, hogy széles körű konzultáció előzte meg, nemcsak a Fogyasztóvédelmi Hatóság és az NFM szakembereivel, de nyugdíjas-szervezetekkel, az adatvédelmi biztossal is, a Gazdasági Versenyhivatallal is. Tehát egy széleskörűen előkészített javaslatról van szó, amihez eddig is nagyon sok lakossági észrevétel érkezett, és a nyár folyamán ez mindenki számára olvasható a parlament honlapján, innentől kezdve, biztos vagyok benne, további észrevételek is fognak érkezni a törvényjavaslathoz.

Ugye, még az idén, az őszi folyamán hatályba léphet, ha ezt elkezdni vitatni a parlament, ami azt jelenti, hogy az ősszel szervezendő hasonló termékbemutatók esetében már nagyobb biztonságban lesznek az idős emberek, akik esetleg erre elmennek; illetőleg az ügyfélszolgálatok felállítására is még az idén sor kell hogy kerüljön. Itt 45 napos felkészülési időt hagy a törvényjavaslat a különböző termékbemutatók szervezőinek.

Mindhárom törvényjavaslatban rögzített irány fontos. Fontos az, hogy ott helyben ne lehessen vala-

kivel hitelszerződést aláírni, hiszen egy meggondolatlan döntés miatt valaki akár két évig is adóssá válhat, két évig is a nyugdíjának jó részét ki kell fizesse ezekre a termékekre. És sokszor szegényből nem is merik családtagjaik előtt ezt felfedni az idős emberek, éppen ezért csak a későbbiekben értesülnek akár a gyerekek, unokák arról, hogy segíteni kell akár anyagilag is a nagyszülőnek, mert ilyesfajta családok áldozatává vált. Fontos tehát, hogy a hitelszerződést ne lehessen helyben megkötni, hiszen akkor egy-két nap gondolkodási ideje van még az illetőnek, amíg elmegy egy bankfiókba, és ott ténylegesen, ha szükséges van rá, megköti ezt a szerződést.

Fontos az ingyenes, megtévesztő reklámozás tilalma, és mindemellett természetesen ugyanilyen fontos az is, hogy az ügyfélszolgálatoknak mind személyes, mind írásbeli, mind telefonos, mind elektronikus úton rendelkezésre kell állni. Azt gondolom, a fogyasztóknak és legfőképp az idős embereknek nagyobb biztonságot jelent ez a törvényjavaslat, ezért fontos a KDNP törvényjavaslata. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Emberhez méltó életet Magyarországon!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A múlt héten került nyilvánosságra a Központi Statisztikai Hivatal 2014. évi adatait felölelő létminimum-kiadvány, amelynek megjelentetéséhez egy ösztársadalmi felhőborodást kiváltó bejelentés is társult. A KSH elnökhelyettese ugyanis arról tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy ezzel a kiadvánnyal a Központi Statisztikai Hivatal befejezi a jelenlegi módszeren alapuló létminimum-számítás publikálását. Helyette új névvel és új tartalommal tervezi a mai magyar társadalomra szerinte relevánsabb abszolút szegénységi mutató kifejlesztését.

A létminimum-számítást a KSH mind ez idáig éves rendszerességgel végezte. A számítások eredményeiről 1995-től évenként Létminimum címmel kiadványt jelentetett meg. A jelenleg alkalmazott módszertan több mint 20 éves múltra tekint vissza, nemzetközi szakirodalmon és széles társadalmi egyeztetésen alapul. A távolabbi múltba visszatekintve azonban azt láthatjuk, hogy hazánkban az I. világháború éveitől kezdve állítottak össze és publikáltak fogyasztói kosár segítségével létfenn-tartási költség-adatokat. Különösen felhőborító mindezek alapján, hogy több mint 100 éves múltra visszavehető adatszolgáltatást szüntet meg a hivatal ezzel a botrányt okozó lépésével.

Az ellenzéki pártok és az egyes kutatók a KSH függetlenségének megdőlését látják a lépés mögött, azt feltételezve, hogy a hivatal szakemberei a kormány nyomására szüntetik meg ezt a szegénységi

mutatót. A Jobbik szerint is politikai döntés állhat a háttérben, mivel a kormány számára igencsak kellemtelen az elkészerítő adatokkal szembesülni a forradalmi kormányzás hevében. Be kell ugyanis látni, hogy a kormányzati sikerpropagandába nehezen illeszthető bele a 4 millió szegénységgel küzdő ember képe. Németh Zsolt, a KSH elnökhelyettese szerint azonban kizárólag szakmai szempontok szerint döntöttek úgy, hogy ebben a formában nem jelentetik meg többet a kiadványt.

Állítása szerint a mutatót azért kell megszüntetni, mert valójában nem is létminimumot mér, hanem a tisztességes, szerény megélhetés szintjét. Szakmai szempontból tehát szerintük nem alkalmas a szegénység mérésére, a létrejött adatok alkalmatlanok arra, hogy szociálpolitikai döntések alapjául szolgáljanak. Mindezt tetézte hozzátette, hogy maga az elnevezés sem tükrözi a mutató valódi tartalmát. Véleménye szerint a felhasználók mást értenek mögötte, mint az a módszertanból következne. A létminimum ugyanis valójában nem szegénységi küszöb, ha sokan, szerintük tévesen, így is értelmezték.

Ezzel szemben mi a valóság? A magyar lakosság, tisztelt Országgyűlés, pontosan azt érti a kifejezés alatt, amit az a valóságban jelent. A létminimum ugyanis olyan értékösszeget jelöl, ami a szükségletek minimális, társadalmilag még éppen elfogadható szintjét számszerűsíti a mindenkorai fogyasztói áron. Ez a szint igen szerény. Jellemzője, hogy csak alapvető szükségletek kielégítésére nyújt lehetőséget, és csupán a hónapról hónapra éléshez elegendő. Egy kisebb rendkívüli kiadás vagy jövedelemkiesés is akadályozza a szükségletek kielégítését. A létminimumot el nem érő jövedelem tehát az éhenhaláshoz sok, a megélhetéshez kevés.

Le kell szögeznünk, nem a mutató hibája, hogy 10-ből 4 magyar szerepel a létminimum alatti jövedelemből élők között. Összességében tehát kijelenthetjük, hogy a kormány nem keres valódi válaszokat a szegénység megszüntetésére, a leszakadt régiókban élők megmentésére. Szegénységi politikájuk csupán arra szorítkozik, hogy statisztikai adatokkal igyekezzenek palástolni a negatív irányt vett kormányzati döntéseiket vagy azok teljes hiányát. Hazánk az az ország, ahol még az is előfordulhat, hogy a szegénységi mutatók eredményeit egyszerűen nem hozzák nyilvánosságra, ha azok ijesztően rossz társadalmi képet mutatnak.

A valóságban elképesztő mértékű a dolgozói szegénység is Magyarországon. Elfogadhatatlan, hogy a minimálbér több mint 20 ezer forinttal van a létminimum alatt. Ez már középtávon is társadalmi katasztrófához vezethet. Ezzel szemben a Jobbiknak vannak valódi javaslatai a szegénység mértékének csökkentésére. Itt kell megemlítenünk az alapvető élelmiszerek, a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfájának 5 százalékosra csökkentését; tisztességes, többkulcsos adórendszerre van szükség, amely az arányos közteherviselés mellett a leginkább óvja a legnehezebb társadalmi helyzetben lévő rétegeket. A

szegénység kiterjedtségének és mélységének megszüntetése érdekében szükséges a valódi társadalmi egyeztetés lefolytatása mind a civilekkel, mind az érintett szakmai szervezetekkel. Ezzel tárható fel a probléma gyökere. *(Folyamatos zaj.)*

Fontos lenne, ha a kormány szem előtt tartaná, hogy a magyar embereknek joguk van a tisztességes munkához és a tisztességes bérhez, amelyből képesek otthont teremteni, családot alapítani, gyermeket nevelni, és nem utolsósorban joguk van emberhez méltó életet élni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, tisztelettel kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek csendesebben szót váltani padtársaikkal, mert képtelenség hallani a felszólalót. Nagyon nagy a teremben az alapzaj.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

(9.40)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! *(Az elnök csenget.)* Jó lenne, ha képviselő úr nemcsak abból a néhány médiumból tájékozódna, amelyet önök saját maguk szerkesztenek, mert ha tisztában lenne azzal, hogy mit írnak a magyar újságok, hogy mi történik a magyar politikában, a magyar közéletben, mi történik az utcán, akkor nem mondaná azt itt a Magyar Országgyűlésben, hogy össztársadalmi felháborodás társult a Statisztikai Hivatal döntéséhez. Mintha tüntetők tömege ostromolná a Magyar Országgyűlést, zászlókat lengetve felháborodottan követelné, hogy márpedig ezentúl ne így, hanem amúgy számoljuk a szegénység mutatóit. Mintha elkeseredett emberek tömegei vonulnának a hivatalos szervek, a KSH központi hivatala elé, és azt mondanák, hogy márpedig tűrhetetlen az, hogy a magyar kormány meg akarja hamisítani a statisztikákat.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön felszólalása pont annyira volt hiteles, mint az a kép, amelyet ön itt vizionált az össztársadalmi felháborodásról, amely nyilvánvalóan, mindannyian tudjuk, hogy nem létezik, nem igaz. Mint ahogyan nem igaz az sem, hogy Magyarországon négymillió ember éhezne, négymillió ember lenne szegény. Ez nagyjából olyan reális kép a magyar társadalomról, amilyeneket a szocialisták szoktak mondani az Országházban, mikor gyermekéhezésről beszélnek, és arról beszélnek, hogy több tízezer ember éhezik naponta, több tízezer gyerek éhezik naponta; amikor a szocialisták felállnak, és a gyermekéhezést olyan formában vizionálják Magyarországon, mint ahogy az a Valahol Európában című filmben *(Harangozó Gábor István közbe-*

szól.) volt látható, ahogyan a második világháborúban árvává vált gyerekek az utak menték jártak csapatokban, és koldultak. Akkor önök is ki szokták kacagni a szocialistákat, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, önök is azt szokták mondani, hogy az önöktől jobbra ülő szocialisták nem mondanak igazat, mert nem éheznek több tízezer, sőt több százezer gyerek Magyarországon. Így Gyüre képviselő úr, ön sem mondott igazat. Nem igaz az, hogy Magyarországon négymillió ember lenne olyan módon szegény, hogy nem tud magának élelmiszert vásárolni.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök egy évvel ezelőtt arra szólították fel Magyarország kormányát, hogy változtassunk a statisztikai eljárásokon. Idézem szó szerint, önök 2014 márciusában felszólították a kormányt és a Központi Statisztikai Hivatalt, hogy a lakosság tájékoztatására végre olyan adatgyűjtést folytasson, olyan mutatószámokat alkosson, és olyan fogalmakat használjon, amelyek az emberek általános értékrendje szerinti munkanélküliségről adnak hiteles tájékoztatást. Ugyanez várható el, tisztelt képviselő úr, a kormánytól és a kormánytól függetlenül működő Központi Statisztikai Hivataltól, amikor a szegénységről beszélünk. A szegénység esetében teljesen egyértelművé vált, és ez egy szakmai döntés volt, tisztelt képviselő úr, hogy a jelenleg használt módszertan és azok a mutatószámok, amelyeket egyébként mi létminimum-mutatószámként ismerünk, azok nem alkalmasak arra, hogy a magyarországi szegénység tényleges mértékét, arányát és módzatait megmutassák.

Tisztelt Képviselő Úr! A Központi Statisztikai Hivatal a rá nézve kötelező érvényű hazai és nemzetközi jogszabályoknak, az európai statisztika gyakorlati kódexének, illetve az ENSZ Kögyűlése által elfogadott, A hivatalos statisztika alapelvei című dokumentumnak megfelelően maga határozza meg a módszertanát. Ezért határozottan vissza kell utasítanom azt, hogy politikai nyomásra, a kormány szándéka szerint változtatna azon a kutatási módszertanon, amelyet egyébként ők ott, a szakemberek helyesnek tartanak vagy nem tartanak helyesnek.

A létminimum számításával és annak interpretációs problémáival a hivatal évek óta küzd. 2015. június 24-én a témában tartott sajtóbeszélgetésen a KSH bemutatta, hogy a jelenleg használt létminimum-számítás nem alkalmas a szegénység mérésére, ezért ebben a formában utoljára jelent meg az erről szóló kiadvány. Mindenekelőtt megtévesztő a mutató elnevezése, mert mint a részletes módszertani leírásban is olvasható, a lét pusztá fenntartása helyett, amire a nevéből asszociálni lehet, egy olyan, társadalmilag elfogadható életszínvonal-szintet számít, ami 2400 kalóriás élelmiszer-fogyasztásból indul ki, és azon túl figyelembe vesz művelődési, szórakozási, oktatási költségeket is. Elfedi ugyanakkor a társadalomban ténylegesen meglévő szegénységet, hiszen határértéke viszonylag közel esik a társadalmi átlaghoz. Emiatt alkalmatlan a ténylegesen nehéz körülmények között élők helyzetének bemutatására.

A mutató és a kiadvány megszüntetésének tehát nem az az oka, hogy túl sok a szegény, meg amit ön mondott, tisztelt képviselő úr, ahogyan azt az Index cikke is állította, és ahogy ön is mondta, hanem az a cél, hogy minél pontosabb képet kaphassanak az érdeklődők a magyar társadalom rétegeiről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A magyar és a szerb nép barátságát nem ronthatják el a gazdasági bevándorlók” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter Úr! Mára már mindenki elismeri, azok is, akik néhány héttel ezelőtt még tagadták, hogy Európa példátlan bevándorlási hullámmal szembesül. Valójában tévedés ezt bevándorlásnak nevezni, hiszen népvándorlásnak vagyunk tanúi, amire a modern kori történelemben nincs példa. Magyarországra idén eddig több mint 70 ezren érkeztek a zöldhatáron át, és Nyugat-Európa számos országa fontolgatja, hogy visszaküldi hazánkba azokat, akiket Magyarországon regisztráltak elsőként. Két irányból vagyunk tehát kitéve nyomásnak, egyrészt dél felől, másrészt nyugat felől.

A Magyarországra irányuló gazdasági bevándorlás elfogadhatatlan. Nem tudunk és nem is akarunk ennyi bevándorlót befogadni. A magyar kormány két héttel ezelőtt úgy döntött, hogy a népvándorlás megfékezésére műszaki határozatot létesít a déli uniós határon. Minden országnak joga van arra, hogy megvédje saját határait, de az Európai Unió tagjainak nemcsak joga, de kötelessége is, hogy védjék a közös schengeni határokat. Az adatok ismeretében egyértelmű, hogy a kormánynak a műszaki határozat létrehozásáról szóló döntése indokolt. Senkinek nem kell magyarizkodnunk amiatt, mert megvédjük magunkat.

A tagállamoknak kötelességük lenne az is, hogy a területükre érkező bevándorlókat regisztrálják, de vannak, akik ezt mégsem teszik meg. Így fordulhat elő, hogy a közös európai idegenrendészeti rendszerben úgy jelennek meg sokan, mintha Magyarországon léptek volna be elsőként az Unió területére, holott vessen mindenki csak egy pillantást a térképre: ehhez már legalább egy másik uniós országon kellett átkelniük. Ne legyenek illúzióink azzal kapcsolatban sem, hogy ha tőlünk délre nem sikerül megállítani az illegális bevándorlókat, akkor ez tőlünk nyugatra fog megtörténni, és a bevándorlók nálunk rekednek. A határozat létesítésének bejelentésekor a liberális ellenzék a tőlük már megszokott módon nem a magyarok, hanem a bevándorlók érdekeit nézte. Nem azt tartotta szem előtt, hogy a magyarokat megvédje a bevándorlóktól, hanem azt, hogy a bevándorlók minél kellemesebben érezzék magukat, amíg hazánk-

ban tartózkodnak, vagyis bevándorlópárti álláspontra helyezkedtek. Megszólaltak a szokásos szírhangok is, és a magyar-szerb kapcsolatok megromlását vizionálták.

Egy hetet sem kellett várni arra, hogy a valóság rácáfoljon a bevándorlópártiakra. Tegnapelőtt együttes kormányülést tartott a magyar és a szerb kabinet, amelyet követően Aleksandar Vučić szerb miniszterelnök a nemzetközi sajtótájékoztatón úgy fogalmazott: Szerbia és Magyarország viszonya a modern kori történelemben még sohasem volt ilyen jó. A két ország jó kapcsolatát mi sem mutatja jobban, mint hogy a szerb delegációnak tagja lehetett Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke, a magyar delegációnak pedig Alexov Lyubomir szerb parlamenti szószóló. Itt kell megjegyezni, hogy a bevándorlópárti ellenzéknek a legcsekélyebb szerepe sem volt ennek a jó viszonynak a kialakulásában, hiszen az a Szerb Haladó Párt által vezetett kormány bátor döntéseinek, a két kormány egymást kölcsönösen segítő politikájának, nem kis mértékben pedig a két miniszterelnök személyes barátságának gyümölcse. A szerb és a magyar kormányban ugyanis az a közös, hogy szemben valami homályos internacionalista ideológiával, mindkettő a saját népének érdekében politizál, és ennél fogva megérti, ha a másik is ugyanezt teszi. Magyarország és Szerbia kölcsönösen egymásra van utalva mind gazdasági, mind energetikai, mind biztonságpolitikai szempontból, és mivel mindkét népnek olyan kormánya van, amely nemzete érdekeit nézi, kölcsönösen támaszkodhatnak egymásra, bízhatnak és bíznak is egymásban.

(9.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Bátran kimondhatjuk: ezt a barátságot sem a gazdasági bevándorlók, sem a bevándorlópárti ellenzék nem ronthatja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr kíván válaszolni. Megadom a szót, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Azt gondolom, annak a gondolatnak a leszögezésével kell kezdenem, hogy Magyarország és Szerbia között soha ilyen jó, soha ilyen zökkenőmentes és soha ilyen hatékony nem volt az együttműködés, mint most.

A két ország közötti kereskedelmi forgalom adatai világosan alátámasztják ezt az állítást, hiszen Magyarország és Szerbia között a kereskedelmi forgalom volumene tavaly meghaladta az 1,7 milliárd eurót, amihez nagymértékben hozzájárult az, hogy a magyar export minden idők legmagasabb értékét

érte el Szerbia irányába, és az idei esztendő első negyedévében újabb 2,5 százalékos növekedést tudunk elérni a kereskedelmi forgalom tekintetében. Annak érdekében, hogy a magyar és szerb vállalatok részaránya minél nagyobb legyen a kereskedelmi forgalomban, az Eximbank egy 45 millió eurós hitelkeretet nyitott meg a két ország vállalatai együttműködésének finanszírozási hátterét megkönnyítendő.

Tisztelt Képviselő Úr! Abban önnek tökéletesen igaza van, hogy Magyarország és Szerbia egymásra vannak utalva, hiszen közösek a kihívásaink a jövőre nézvést, és közös válaszokat kell ezekre találnunk. Geopolitikai érdekeink is közösek, mert azt nagyon fontos leszögezni, hogy nekünk, közép-európai országoknak igenis vannak legitím geopolitikai érdekeink, és joggal várjuk el a nálunknál kétségtelenül erősebb országoktól, hogy amikor geopolitikáikat tervezik, akkor Közép-Európában a közép-európai országok geopolitikai érdekeit is vegyék figyelembe. Márpedig a magyar és a szerb geopolitikai érdekeket három csoport körében tudjuk összefoglalni: legyen béke a közép- és kelet-európai térségben; legyen energiabiztonság a közép- és kelet-európai térségben; és legyen szabad a kereskedelem a közép- és kelet-európai térségben. Ennek megfelelően kötöttünk megállapodásokat, és ennek megfelelően tekintettük át közös fejlesztési programjaink állását.

Először is szeretnék önnek beszámolni arról, hogy az elmúlt időszak eseményei még inkább világossá tették, hogy Közép-Európában és a Balkánon az energiabiztonság tekintetében jelentős előrelépésre van szükség, hiszen a Gazprom, az E.ON, az OMV és a Shell megállapodása nyomán látható, hogy az Északi Áramlat erősítése következik, emellett létre fog jönni egy déli gázfolyosó.

Nekünk, közép-európaiaknak és a balkáni országoknak is az az érdekünk, hogy megteremtjük a Törökország és Közép-Európa közötti gázvezeték-összeköttetést, ebben pedig Szerbiának és Magyarországnak kitüntetett szerepe van, annál is inkább, hogy sem román, sem horvát barátaink mind ez ideig, dacára a kétoldalú és európai uniós kötelezettségeiknek, nem hajtották végre azokat a beruházásokat, amelynek nyomán tőlük gázt tudnánk importálni, 2019-től pedig reális a veszély, hogy az Ukrajnán keresztüli gáztranszit is le fog állni. Még egyszer szeretném ezért hangsúlyozni, hogy a Törökország és Közép-Európa közötti nagykapacitású gázvezeték-összeköttetés közös érdekünk.

Ugyanígy közös érdekünk, hogy az „Egy övezet, egy út” elnevezésű kínai Selyemút-koncepció keretében a görögországi kikötőkbe, azon belül is Pireuszba érkező kínai áruk Nyugat-Európába juttatása Szerbián és Magyarországon keresztül történjék, végre használjuk ki a földrajzi elhelyezkedésünkől fakadó előnyöket, ezért a két főváros közötti vasútvonal fejlesztése, kétvágányúsítása egy közös és nagyon fontos beruházási célunk, főleg úgy, hogy ez a Kína-Közép-Európa regionális együttműködés zászlóshajója lesz. Olyan vasútvonalat fogunk építeni,

amely a legnagyobb tengelynyomású tehervonatokat is elbírja, így biztosítjuk azt, hogy a kínai áruk Pireuszból Nyugat-Európába juttatása Szerbián és Magyarországon keresztül történjen. Tájékoztatom önt, frakcióvezető-helyettes úr, hogy július 16-án Budapesten ülésezik a kínai, a szerb és a magyar kormány közös munkacsoportja, amelynek feladata most az egységes megvalósíthatósági tanulmány elfogadása és a finanszírozási tárgyalások megindítása lesz.

Tájékoztatom önt arról is, hogy új határátkelőhelyek átadásáról döntöttünk. A hónap végén visszadjuk a forgalomnak a Röske és Horgos közötti régi határátkelőhelyet, 2016-ban Bácsszentgyörgynél, 2017-ben pedig Kübekházánál nyitunk határátkelőhelyeket, ezzel is segítjük mindazokat, akik törvénytisztelő módon kívánnak átlépni egyik országból a másikba. Az ideiglenes biztonsági határzár ugyanis a törvénytisztelő, határsértő emberek törvénytisztéseinek és határsértéseinek megakadályozása céljából épül. A tisztességes emberek számára a határt megnyitjuk, a tisztességtelen szándékkal érkezők számára pedig bezárjuk. Ezért tettük világossá szerb barátaink előtt, hogy az ideiglenes biztonsági határzár felépítésének semmi köze a kétoldalú kapcsolatokhoz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport; Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a kormány az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az Országgyűlés rendkívüli üléseinek összehívását kezdeményezte a mai és a hétfői napra 23 előterjesztés megtárgyalása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő rendkívüli ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. A Házbizottság a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5349. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a törvényjavaslatához képviselő módosító javaslatot augusztus 31-éig, hétfőig nyújthasson be. A házsabálytól való eltérésre tett javaslatot a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a ház-

szabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 137 igen, 5 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés általános vitájára a mai ülésünkön utolsó napirendi pontként kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg az ideiglenes biztonsági határozat létesítésével, valamint a migrációval összefüggő törvények módosításáról szóló T/5416. számú előterjesztést. A kormány azt indítványozza, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma, a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség. Az összehívott vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a július 6-ai ülésen kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazata szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/5416. előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 109 igen, 34 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 62. § (5) bekezdése szerint a kivételes eljárásban az előterjesztés részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytatja le. Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 13 óráig van lehetőség. A törvényjavaslat összehívott vitájára, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a július 6-ai, hétfői rendkívüli ülésünkön kerül sor.

(10.00)

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztések bizottsági jelentéseivel, összegző módosító javaslatainak vitájával és egy általános vitával folytatjuk a munkánkat.

(Több képviselő távozik az ülésteremből.) A munkánk folytatásáig kettő perc szünetet rendelék el. (Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Megkérem a képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. (Folyamatos zaj.) Tisztelt Országgyűlés! Ismételten kérem a képviselőtársaimat, foglalják el a helyüket; akinek pedig halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt feltétlenül el kell hagynia a termet, kérem, az tegye minél gyorsabban.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel egybefüggő eljárás szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Németh Szilárd István, a Fidesz képviselője által benyújtott T/5128. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc időkeret áll rendelkezésre. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság július 2-án megtartott ülésén megtárgyalta a T/5128. számon benyújtott, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, amelyhez 20 igen szavazattal, 11 nem ellenében összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

A módosítás célja, hogy rendezze azt az esetet, ha az alapító meghal vagy jogutód nélkül megszűnik, és nincs az alapítói jogok gyakorlására kijelölt személy vagy szervezet az alapítványnál. Erre az esetre a Ptk. megfelelő magánjogi megoldást tartalmaz, azonban kiemelhető, hogy akár a kuratórium, akár a bíróság általi alapítói jogok gyakorlása nem tekinthető ideális helyzetnek. Ha az alapító meghal vagy megszűnik, az eredeti működési állapot szerint a felépítés nem állítható már vissza, ugyanakkor amennyiben az alapítvány egyébként működőképes, céljai elérésére képes, törekedni kell a normarendszernek arra, hogy olyan megoldásokat kínáljon, aminek segítségével rendezhető az alapítványi szervek eredeti funkciójának betöltése.

A Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatot fogalmazott meg, amely pontosításokat tartalmaz a határidőkre és az átmeneti rendelkezésekre vonatkozóan. A bizottságunk az említett módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 11 nem ellenében fogadta el. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti, összesen hétperces időkeretben. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja részéről még nem tartózkodik a teremben.

Most megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi álláspont volt tulajdonképpen szinte az egyetlen, ami elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén.

Gyakorlatilag fölelevenítésre került az, hogy mi volt a törvény benyújtásának a motivációja, és ezt minden ellenzéki párt elfogadhatatlannak tartotta. Kiemelték azt a felszólaló képviselők, hogy nem helyes dolog az, ha a törvényhozó személyre szabott jogalkotást folytat, és azért, mert a csepeli fideszes önkormányzatnak nem sikerült megszereznie a Munkásotthon Alapítványt semmilyen furfang útján, most egy olyan törvénymódosító javaslatot nyújtottak be, amely alapján ez lehetővé válik.

Nehezményezte az ellenzék azt, hogy mindezt még megfélemlít egy módosító javaslattal, amelyik még könnyebbé teszi ennek az alapítványnak az önkormányzat általi megszerzését, még egyértelműbbé teszi a helyzetet, még kevesebb lehetőséget hagy arra nyitva, hogy esetleg a folyamat másként történjen. Magyarán szólva, egy tökéletesen biztos megoldást kíván teremteni Németh Szilárdnak, aki az előterjesztője ennek a jogszabálynak, illetve a fideszes polgármesternek, hogy végre megkaparintsa és hozzájusson ehhez az alapítványhoz és természetesen az alapítvány által birtokolt ingatlanhoz.

Ez az, amit az ellenzéki képviselők elfogadhatatlannak tartottak, és ezért nem támogatták sem a javaslatot, sem pedig a módosító javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Soltész Miklós: Köszönjük szépen. Taps!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi képviselő úr nem érkezett meg, tehát folytatjuk a munkánkat.

Megkérdezem Németh Szilárd István képviselő urat, kíván-e felszólalni most mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy majd a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. Tíz perc időkeret áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki reagálni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Most a képviselői felszólalások következnek. Először megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja részéről.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szinte én szégyellem magam az előterjesztő helyett, amikor az előttünk fekvő T/5128. számú törvényjavaslat szóba kerül az Országgyűlésben. A címe alapján azt gondolhatnánk, hogy komoly törvényhozói munka folyik, hiszen olyan szakszerűen hangzik: az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény és az ezzel összefüggő eljárási szabályok módosítása. De ha a tartalmát, a valóságot nézzük, akkor fölösleges az ilyen kacifántos név.

Ez a törvénymódosítás ugyanis maga a lex rezi Szilárd, bizony, ez a módosítás nem teszi sokszínűbbé a magyar civil életet, nem segíti az állampolgárok alulról jövő kezdeményezéseit, egy forinttal sem biztosít több forrást a fontos célokra, a hagyományőrzéstől a szociális munkán át a környezetvédelemig. Ez a törvény, tisztelt képviselőtársaim, egyetlen célt szolgál: hogy Németh Szilárd csepeli fideszes politikus helyi szövetségesei meg tudják kaparintani a Csepeli Munkásotthont a jelenlegi működtetőitől.

(10.10)

Erre találtak ki egy körmönfont jogi lehetőséget, és ezt akarják most törvénybe foglalni. Ezért és nem másért került be a törvénybe az a rendelkezés, hogy az alapítók halála vagy megszűnése után az alapítói jogok a helyi önkormányzatra szálljanak, a csepeli esetre például kiválóan adaptálható módon. Eddig, ha ilyen esetekben nem volt érvényes az alapítói rendelkezés, a kuratóriumok gyakorolták e jogokat. Ez nyilvánvalóan zavarta a csepeli Fideszt, amely inkább jogszabályt alkot, hogy a fideszes többségű önkormányzat hatáskörébe kerüljön az alapítványi formában működő Munkásotthon.

Köszönöm a figyelmet. *(Schmuck Erzsébet tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, független képviselő. Öné a szó.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nagyon rövid leszek. Itt már az általános vitában is meg előttem is a két ellenzéki hozzászóló elmondta a probléma lényegét. Bevallom őszintén, nekem mint Csepel és Soroksár országgyűlési képviselőjének elég kellemetlen, hogy erről kell itt tárgyalnunk. Az a

helyzet ugyanis, hogy ezt az egész problémát tárgyalásos úton kellett volna megbeszélni.

Én ezt javaslom a kormány képviselőjének is - aki egyébként az előbb nem is kívánt hozzászólni az üggyhöz -, hogy majd beszéljenek Németh Szilárdal, hogy milyen tárgyalásokat folytattak ez ügyben. Voltaképpen nem volt tárgyalás, folyamatosan ultimátumokat adtak át, meg zsaroltak, ahelyett, hogy ezt megoldották volna tárgyalásos úton, képviselő úr, mert - a félreértések elkerülése végett- én is azt gondolom, hogy meg kell találni azt a módot, hogy az önkormányzat is valahogy ráhatással lehessen arra, hogy a Munkásotthonban mi folyik. Mi a választási programunkban is azt mondtuk, hogy valamilyen módon az önkormányzat kerüljön birtokon belülre, de nem ilyen módon, nem ilyen törvényalkotással, hanem kompromisszumokkal, és tárgyalásokon kell ezt megbeszélni.

Az elmúlt napokban például ahelyett, hogy az önkormányzat tárgyalásokra törekedett volna, most éppen egy irányított kérdéssel a csepeli lakosokat hívja telefonon. És egyébként lehetett látni, hogy mennyire fel vannak háborodva a csepeliek: két tüntetés is volt az elmúlt másfél hétben, mind a kettőn egyébként több százan voltak jelen.

Tehát én arra biztatnám a kormány képviselőjét, hogy kérje meg Németh Szilárdot, hogy kezdődjön már meg a tárgyalás. Én korábban is felajánlottam a segítségemet, most is felajánlom, ne így oldjuk meg, hanem tárgyalásos úton. Szerintem ez a normális és európai megoldás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is röviden szeretnék hozzászólni a témához. Valóban számtalan ponton lehetett volna az egyesületekről vitatkozni, törvényt módosítani, és számos olyan probléma létezik, amit meg lehetett volna oldani akár a nyári szünet előtt. Nagyon sajnáljuk, hogy a Fidesz-KDNP-többség legfőbb problémája, hogy a személyre szabott jogalkotást folytassa.

Ami előttünk fekszik javaslat - ahogy azt Szávay István képviselőtársam már elmondta az általános vitában -, valóban arról szól, hogy a Csepeli Munkásotthon Alapítványt hogy lehet átjárszani Németh Szilárdnak vagy esetleg a hozzá köthető köröknek. Nyilván az idő el fogja dönteni, hogy ez így lesz-e. Természetesen az információk el fognak jutni.

Egyébként azt is el kell mondjam, hogy információink szerint, illetve ahogy az elhangzott az általános vitában is, a Munkásotthon Alapítvány annak idején az MSZMP-s káderek által került a kilencvenes években átjárszásra, és való igaz, hogy ennek az elszámoltatását vagy a felülvizsgálatát - tudom, erre lehet azt mondani, hogy túl sok idő telt el, de -, a

helyzet helyzetét bármilyen módon még támogatnánk is. Tehát öntsünk tiszta vizet a pohárba, nézzük meg, hogy a Munkásotthon Alapítvány hogyan, milyen módon került oda azokhoz az emberekhez, akiknél jelen pillanatban van, illetve bármilyen módon lehetne reparálni ezt a helyzetet, de az, hogy átadjuk egyik érdekkörtől a másiknak, ez így, ebben a formában nem elfogadható számunkra.

Azt is lehetett látni Németh Szilárd négyéves polgármestersége alatt, hogy viták voltak a Munkásotthon Alapítvánnyal és a Csepeli Munkásotthonnal, tehát van egy múltja, a helyiek által is ismert múltja ennek az előterjesztésnek, és ebben a formában az, hogy nem a bíróság, hanem majd az önkormányzat fog dönteni arról, hogy az alapító halála után ki fogja ezeket a jogokat képviselni, ki fogja ezeket a jogokat gyakorolni, ez teljesen egyértelmű, hogy a jelenlegi fideszes önkormányzati vezetésnek kedvez, és ebben a formában valóban igaz és elmondható, hogy Németh Szilárdhoz köthető az előterjesztés, illetve ő fog ebből abban a formában profitálni, hogy ők fogják eldönteni, hogy az alapítói jogok milyen módon kerülnek majd kijelölésre.

Természetesen ezért ebben a formában nem tudjuk támogatni az előterjesztést, de a jövőben nyomon fogjuk követni, hogy ezekkel a jogokkal az önkormányzat hogyan fog élni, és amennyiben ez olyan módon történik meg, ami elfogadhatatlan, akkor hangot is fogunk neki adni, és nyilvánvalóan a helyi közvélemény is ezt a helyén fogja kezelni, legkorábban vagy legrosszabb esetben a 2018-as, illetve a '19-es választások alkalmával. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirendi pont keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már így sikerült összenőnie az MSZP-nek, az Együttnek meg a Jobbiknak *(Ikotity István: Meg az LMP-nek.)*, akkor legalább egyeztethettek volna ebben a témában - meg még az LMP-nek is, természetesen -, mert Szabó Szabolcs képviselő úr arról beszélt, hogy soha nem történt meg semmiféle egyeztetés az elmúlt időszakban, amíg én polgármester voltam - bár addig ő még Békéscsabán, vagy nem tudom, valahol Dél-Magyarországon lakott, nem sok köze volt Csepelhez *(Szabó Szabolcs: Nem igaz. Te is nagyon jól tudod, hogy Csepelen...)* -, a jobbikos képviselő-kollégánk pedig azt mondja, hogy folyamatos tárgyalások voltak, zajlottak az elmúlt négy évben.

Tehát egyeztessenek, hogy milyen igaztalan állításokat kellene megfogalmazni itt a parlament falai között!

A félelmekre, amik itt elhangzottak - megkaparintás, személyes bosszú, lenyúlás, szégyellik magukat, és így tovább -: ez ilyen üldözési mániás történet, az én véleményem szerint, úgyhogy ezzel én nem tudok foglalkozni itt a parlamentben; azt gondolom, hogy erre nagyon jó gyógyszerkészítmények vannak, úgyhogy forduljanak az orvosokhoz az ilyen félelmeikkel.

A civil tüntetőkről meg talán még annyit szeretnék mondani, hogy annyira „civil” volt a történet - mi is összeírtunk egy listát -, hogy gyakorlatilag a teljes ellenzéki szegmens megjelent: volt politikusok, mostani politikusok, mindenki, aki a csapathoz tartozik, akikben ez a félelem él, hogy most aztán mi lesz a Munkásotthonnal. Ezek nem civil emberek. Akkor hozzák elő ezt a civil dolgot, amikor önök szeretnék; amikor valamilyen formában nem mernek a napra jönni a közösség elé, hogy bemondják, hogy pártpolitikusként mit képviselnek, akkor rögtön civilekké válnak, meg rögtön civil lesz a Csepeli Munkásotthon.

Én már ajánlottam önöknek ezt a '64-ben megjelent könyvet, a volt igazgató, Drucker Tibor írta ezt a könyvet, és itt önmagát leplezi le a civilséggel a 10. oldalon. A múltkor felolvastam a parlamentben ezt a hihetetlen civilséget, hogy az összes civil egyesület, az illegálitásba szorított osztályharcos küzdelmek terepe volt a Munkásotthon. De ha továbbolvassák, a 82. oldalon jól látható, hogy kik azok, akik ezt az egész rendszert összerakták, kik azok, akik összedobták az alapítványba valót, kik azok, akik bekerültek az alapítvány kuratóriumába, és hagyták így leromlani egyébként a csepeliek tulajdonát, hiszen a csepeli emberek gyakorlatilag téglajegyekkel járultak hozzá ennek a felépítéséhez, illetve a hatvanas években valószínűleg az alacsony keresetek mellett lehetett erre pénzt fordítani, hogy ezt fel lehessen akkor újítani. Azóta, leszámítva a színházterem első Orbán-kormány alatti felújítását, ebben az épületben semmi nem történt. Körülbelül ennyit a civilségről. Gyakorlatilag egy MSZMP alapszervezeti gyűlést lehetett volna összehozni, vagy egy jó kis munkásóralegséggyűlést ott a civilek környékén. Tehát nem érdemes folyamatosan hazudozni, nem érdemes folyamatosan kábítani az embereket a parlamenti patkóban, mert a magyar mondás szerint is a hazug embert hamarabb utolérik, mint a sánta kutyát.

És az igazság? Hát nem magamnak akarom ezt a Munkásotthont, emberek! Én vagyok az előterjesztője. Igaz, hogy én voltam a polgármester négy évig, amíg szerettem volna, hogy köztulajdonba kerüljön, az önkormányzat tulajdonába kerüljön, az önkormányzat olyan jellegű tulajdonába, mint amilyen egyébként a Királyerdei Művelődési Ház vagy a Radnóti Miklós Művelődési Ház, és az önkormányzat ezt művelődési házként a csepeliek hasznára tudja üzemeltetni. Most nem ez történik, önök ezt pontosan tudják, és pontosan ugyanúgy tudják, mint én.

Úgyhogy nagy tisztelettel arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a határozati javaslatot, illet-

ve a Törvényalkotási bizottság módosítóját támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra hétfői ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Bánki Erik, Vas Imre fideszes képviselők által benyújtott T/5239. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. július 2-ai ülésén megtárgyalta a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló T/5239. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Gazdasági bizottság 11 pontból álló módosító javaslatát, amelyek közül bizonyos pontokat a tárca nem támogatott, mivel ezek a TAB saját módosítóijában pontosításra kerültek.

Kiemelném, hogy a módosítás azt a célt szolgálja, hogy a hazai játékosok részére a legális szerencsejáték-szervezők a szerencsejátékhoz való hozzáférést kizárólag a szerencsejáték káros mentális, pszichikai és szociális hatásait kizáró vagy azt minimalizáló módon biztosíthassák. Kiemelném továbbá, hogy a törvényjavaslat online kaszinójáték távszerencsejátéktól független bevezetéséről szóló rendelkezései a társadalmi kockázatainak mérséklése és a fogyasztóvédelmi, játékosvédelmi érdekek érvényesítése érdekében az illegális szerencsejáték-reklámok tiltására a javaslat magas összegű bírságolási lehetőséget biztosít. Az említett módosítási szándékokat a bizottság 20 igen szavazattal, 5 nem ellenében elfogadta.

Jelen javaslat célja, hogy növelje a szerencsejátékból származó állami adóbevételeket, és ezzel egyidejűleg fellépjen a hírközlő eszköz és rendszer útján történő, rendkívül elterjedt illegális szerencsejáték-szervezés ellen. A javaslat egyfelől meghatározza a hírközlési eszköz és rendszer útján történő kaszinójáték, azaz az online kaszinó szervezésére vonatkozó részletes szabályokat annak érdekében, hogy magyarországi szervező törvényesen szervezhessen

online kaszinójátékot, másfelől lehetővé teszi a jelenlegi illegális szervezők elleni hatékony fellépést, amely eredményeként a jelenlegi magyar online kaszinópiac kifehéredik, és az illegálisan beszedett és az ország területéről kivitt jövedelemhez kapcsolódó adó ezentúl a költségvetésbe áramlik.

Erre tekintettel a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 21 igen szavazattal, 10 nem ellenében elfogadta. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, a bizottság kisebbségi előadójának, 7 perces időkeretben.

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottság szinte minden ellenzékben lévő tagja fogalmazott meg véleményt az előterjesztéssel kapcsolatban. A vita túlfűtött volt és érzelmektől és személyeskedéstől sem mentes, ami azért volt szembetűnő ennek a bizottságnak az ülésén, mert eddig ezt igyekeztünk elkerülni. Azonban a bizottság ellenzéki tagjainak nem is feltétlenül a módosító indítványok tartalmával, bár azzal is volt problémája, hanem ennek a törvénynek a tartalmával és céljával.

A bizottság ellenzékben lévő tagjai megvitatták ugyan a módosító indítványokat, és ebben találtak, volt képviselőtársunk, aki talált ebben még akár támogatható elemet is, ugyanakkor a módosító indítványokkal kapcsolatban több kétely felmerült. Egyfelől az, hogy nem orvosolja ennek a törvénynek az igazi gondját, mégpedig azt, hogy úgy akar szerencsejátékhoz való hozzáférést biztosítani, hogy szinte megnevesíti azokat, akik ezt megszerezhetik; mindösszesen ketten szerepeltek ebben a nem túl hosszú névsorban, élén Andy Vajnával. Másfelől pedig olyan alaptörvény-ellenes elemet visz be a „jogorvoslat nélküli” eljárásba - a jogorvoslat nélkülit kéretik idézőjelben érteni, mert valójában csak egy áljogorvoslatról lehet szó -, amely nem fogadható el, hiszen az Alaptörvény másképpen rendelkezik.

A Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság módosító indítványait tehát egyfelől nem támogatta a bizottság, másfelől pedig valóságos vitát folytatott a törvény tartalmáról. Mégpedig egyrészt arról, hogy komoly kételyek merültek fel abban a vonatkozásban, hogy ez a törvény orvosolni tudja az illegális fogadásokat és az illegális szerencsejátékokat, másfelől abban a vonatkozásban, hogy a költségvetésnek bevételkiesést okoz az ilyen való legalizálás. Mégpedig, mint már említettem, a megnevesített szerencsejáték-szegmenshez való hozzájutás két szereplő részére, hiszen a kaszinókoncesszióval rendelkezők üzemeltethetik ezt.

A törvény alapján az is kikövetkeztethető, hogy ha koncessziós díj nélkül kerül ezekhez a szereplők-

höz a szerencsejáték egyik szegmense, akkor az a költségvetésnek bevételkiesést fog okozni. Bevételkiesést okoz, hiszen meg lehetne ezt másképpen is oldani, mégpedig úgy, hogy valóságos koncessziós jogot értékesítene a törvényalkotó. Másfelől pedig az az eljárás, amelyben személyre szabott törvényhozás folyik - magyarul egyes szereplőket kiszorít, más szereplőket pedig jutalmaz a törvény a szerencsejátékügyben -, ez elfogadhatatlan volt az ellenzéki képviselők számára.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Schmuck Erzsébet váltja fel.)*

A vitában felmerült még egy elem, az általam már említett, egyébként a NAV eljárásában mindenféle halasztó hatály és bírósági döntés, tehát jogorvoslat nélküli azonnali végrehajtást illetően. Ez az elem, ami felmerült, az pedig az egyik nagyon érdekes magyarországi történet, mégpedig az úgynevezett Flippermúzeum ügye, amelyet egyrészt szerencsejátéknak nyilvánítottak, márpedig nem az különben, másfelől pedig olyan irtózatossá méretű bírsággal sújtottak, amely ellehetetleníti a működését. És ez a precedens - mégpedig az, hogy ezt a szereplőt innen ki akarták szorítani - nem túl jó üzenet egyetlen olyan szereplő számára sem, aki részt akar venni ebben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megpróbáltam röviden összefoglalni ezt az egyébként feltűnően hosszú vitát, mármint a Törvényalkotási bizottság gyakorlatához képest feltűnően hosszú vitát, amely, mint mondtam, nem volt érzelmektől mentes, és akkor még finoman fogalmaztam.

Ugyanakkor a törvény tartalma miatt a szocialisták jelen lévő képviselői - és merem remélni, hogy a többi ellenzékben lévő képviselő is - nem támogatta a módosító indítványokat sem, tehát egyértelműen szavaztunk nemmel ebben a kérdésben. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget és köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem most Bánki Erik képviselőt mint előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni a vita e szakaszában. *(Bánki Erik: A végén, csak zárszóként.)* Képviselő úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. Tájékoztatom, hogy felszólalására összesen 10 perces időkeret áll majd rendelkezésre a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Tállai András nemet int.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy Bencsik

Gábort, a Fidesz egyik nagy barátját idézzem röviden. Ő így fogalmazott idén áprilisban a nyugati országokkal és cégekkel szembeni versenyhátrányunkról. Idézem tehát: „A magyar állam egyet tehet: durván, a liberális piacgazdaság írott és íratlan szabályait megsértve beavatkozik, és megkeresi azokat a hazai versenyzőket, akik ilyen körülmények között nyerni képesek. Magyarán, erőnek erejével megteremti a nemzeti burzsoáziát.”

(10.30)

A Fidesz legutóbbi öt évét elnézve ez egy találó összefoglalás, első hallásra tetszetős ideológia is lehetne. Valahányszor rajtakapjuk ugyanis önöket, hogy mesterségesen újraosztanak teljes piacokat, hogy hatalmas értékű lehetőségeket, személyre szabott kiskapukat nyitnak milliárdos cimboráinknak, ezzel védekeznek; azzal a hamis érveléssel, hogy szükség van a nyugati országokkal szemben fennálló hátrányok ledolgozására, ez pedig a valódi, tisztességes verseny szabályainak önkényes felülírásával, az új nyertesek kijelölésével oldható meg.

Csakhogy a valóság egészen mást mutat. A nemzeti burzsoázia, a nemzeti polgárság a Fidesz értelmezésében egy egészen szűk, milliárdos réteget jelent ugyanis. A Fidesz öt éves kormányzása egyáltalán nem javította, hanem nagyban rontotta a magyar munkavállalók, családok többségének életszínvonalát. Az állítólagos nemzeti burzsoázia ideológiája egyedül néhány kiválasztott, szupergazdag oligarchának kedvez, és a valóságban épp hogy az előrelépés legfontosabb akadályává vált. Nemcsak igazságtalan és felháborító, de mérhetetlenül káros is ez a fajta kormányzás.

Hogy miért? Miért baj ez? Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert ha a nyerteseket felülről jelölik ki, ha a siker egyetlen feltétele a kormánypárttal ápolt jó viszony, akkor ott a szorgalomnak, a tehetségnek, a munkának nincs becsülete. Ha a kiválasztottak ugyanis nyernek, akkor a társadalomban hiába is várnák az innovációs hajlandóság erősödését, hiába várnánk, hogy magyar kisvállalkozások versenyképesebbek legyenek, megalapozva a tartós növekedést. Ez a logika ugyanis leszívárog, és nemcsak a csúcson, hanem az élet minden területén érvényesül. Ez a párttitkárok és a házmesterek világát hozza vissza.

A most tárgyalt törvény az online kaszinókról tökéletesen illeszkedik ebbe a logikába. Az általános vitánál is elmondtuk, most is elmondjuk: ez a törvény összesen két ember, két kaszinótulajdonos érdekeit szolgálja: Andy Vajnáét és Szima Gáborét. Még akkor is, ha az összegző módosító a szerencsejáték társadalmi kockázatainak mérséklése érdekében a felelős játékszervezést írja elő, vagy ha az illegális szerencsejáték-reklámokat szankcionálja. És igen, tisztelt képviselőtársaim, az is csak egy szépségtapas, hogy elmaradt az online kaszinók számát kétfőre korlátozó rendelkezés. Mert a gyakorlatban ugyanis majd a nemzeti burzsoázia kiválasztottjai kap-

nak újabb zsíros falatokat, előbb kaszinókoncessziót, majd jogot az online kaszinó nyitására. A Fidesz talán sikerként éli meg, hogy a kormányhoz legalább ideig-óráig lojális új oligarchákat tud fölemelni. A szocialista nagyurak és Simicska Lajos évei után Bánki Erik és társai úgy érzik, ez a legfontosabb teendő. De újra emlékeztetném őket, a kevés kiválasztott felemelésének ára milliók elszegényedése, félmillió honfitársunk kivándorlása, az uniós sereghajtók között kullogó magyar régiók.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Ha önök megszavazzák ezt a törvényt, számoljanak el a lelkiismeretükkel, ahogy tudnak, de az LMP nevében is jelzem önöknek, ha legkésőbb három év múlva ezt a választók látni fogják, a magyar emberek előtt is számolniuk kell a kormányzásnak ezekkel az éveivel. Az előterjesztést elutasítjuk, és erre biztatjuk a többi képviselőcsoportot is.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A szerencsejáték-törvény módosításával kapcsolatban ugyanazt el tudom mondani, amit a múlt héten is elmondtam: azonkívül, hogy ez az online-kaszinó-törvény szerintünk elhamarkodott, elnagyolt, azon kívül ki kell hogy jelentsem, hogy egy borzasztóan arcátlan törvényjavaslat is. Ugyanis így gyakorlatilag két olyan embert juttatnak újabb vagyonhoz, aki amúgy sem szűkölködik, és ezáltal - úgy gondolom - jogos felháborodást fog kelteni az egész magyar társadalomban.

És ahhoz, hogy mindenki megértse tisztán, hogy mi történt ebben az országban az elmúlt években, ismét vissza kell mennünk egy kicsit a múltba. Önök két-három évvel ezelőtt, egyik napról a másikra - nemzetbiztonsági okokra hivatkozva - megszüntették a vendéglátóhelyeken működtethető nyerőautomatákat, és gondolom, azért hivatkoztak nemzetbiztonsági okra, mert ezt nem kell megmagyarázni. Ezáltal elvették családok ezreinek a megélhetését egyik napról a másikra.

És most mi történik? Itt vagyunk három esztendő után, és azt látjuk, hogy az a bevétel, amiből eddig családok ezrei megéltek, egyszerűen belekerül két ember zsebébe, Andy Vajnáéé és Szima Gábornak. Ugyanis ne legyenek senkinek se kétségei afelől... - mert az egy nagyon szimpatikus hivatkozás is lehetett volna akár, hogy esetleg amikor a családfelegyvező megkapja a fizetését és bemeleg egy sörre a helyi italboltba, beledobálja a pénzét az ott található nyerőautomatába, és ezáltal a családjától elveszi a bevételt.

Kérdem én önöket: 2015-ben, a XXI. században önök szerint hány olyan család van, ahol nem található valamifajta számítógép? És onnantól kezdve

már csak egy lépés az, hogy ezt otthonról meg tudja tenni anélkül például, hogy elmenjen akár a helyi italboltig. Tehát ez a magyarázat, úgy gondolom, álságos és egyszerűen elfogadhatatlan minden gondolkodó ember számára. És nem szól másról, még egyszer szeretném hangsúlyozni, mint arról, hogy két havernek, két barátunk a Jóisten tudja, hogy milyen okok miatt - azt mindenkinek a saját fantáziájára bízom - önök ezt a milliárdos üzletágot egyszerűen odaadják.

Szilágyi György képviselőtársammal nyújtottunk be a törvényhez módosító javaslatokat, amiket - mondanom sem kell - önök elutasítottak. Ezek a módosító javaslatok alkalmasak lettek volna arra, hogy ezt a gyakorlatilag két emberre megírt törvényt olyan szempontból módosítsák, hogy ez az üzletág, ez az iparág hozzáférhető legyen más vállalkozások számára is. Úgy gondolom, hogy a tisztesség azt kívánta volna az önök részéről is, hogy talán gondoljanak azokra is, azokra a családokra, azoknak a vállalkozásoknak a százaira, akiket önöket pár évvel ezelőtt egyik napról a másikra földönfutóvá tettek.

Úgy gondolom, hogy a tisztesség azt kívánta volna, hogy nekik is nyitva hagyják önök ezeket a lehetőségeket, hogy ha fizikálisan nem is, de a virtuális világban akár egy online kaszinót tudjanak működtetni, de önök nem ezt tették. Ismét bebizonyosodott, hogy önök a saját oligarcháikat szolgálják ki, és ismét bebizonyosodott az, hogy önök azoknak a zsebébe tömnek, akiktől önök valamit - gondolom én - cserébe visszavárnak a megfelelő pillanatokban.

De ha jobban belenéziünk ebbe a törvénybe, és nemcsak az erkölcsi, hanem a technikai oldalát nézzük, az sem megmagyarázható, hogy önök a külföldi játékosokat kizárják ebből a lehetőségből ezzel a törvénnyel. Kérdezem én önöket, azt hogy kívánják megoldani - mert az technikailag ebben a törvényben nincs benne -, hogy a magyar játékosok esetleg ne külföldi online kaszinókkal játsszanak; mert ezt ez a törvény nem oldja meg.

És ha már a Fidesz ennyire - köztudottan - rajong a labdarúgásért, és bekapcsolnak bárhol az ország területén egy Bajnokok Ligája-mérkőzést, semmit nem fognak körben látni a pálya szélén, mint a külföldi szerencsejáték-szervező cégek reklámjait. Onnantól kezdve beüti valaki a keresőbe, és gyakorlatilag két perc alatt tud regisztrálni. Tehát úgy gondolom, hogy ez a törvény egyáltalán nem oldja meg azt, hogy a pénz az országából kiáramlódjon. *(Sic!)*

A másik nagyon fontos dolog, hogy arra sem látjuk a garanciát ebben a törvényben, hogy az illegális szerencsejáték-szervezők tevékenységét meg tudja szüntetni; és most hangsúlyozom még egyszer: technikai oldalról közelítem meg a dolgokat. Ugyanis ha önök - bár bízom benne, hogy nem, de el tudom azt is képzelni - egy kínai típusú internetblokkolást nem kívánnak bevezetni, akkor ez technikailag kivitelezhetetlen, tisztelt képviselőtársaim. És aki valamilyen nyire jártas az informatikában, nagyon jól tudja,

hogy ez így van. Nagyon fontos azt is ebben a kérdésben elmondani - és egy kicsit visszacsatolhatunk ismét a múltba -, hogy önök nem gondolták végig a törvény kapcsán azt, hogy milyen lesz a társadalmi megítélése ennek a kérdésnek, és most beszélek a dolgozó átlagemberekről, akik városokban, falvakban, az ország területén élnek bárhol is.

(10.40)

Mit lát az átlagember az önök tevékenységéből? Látott trafikmutyit, látott földmutyit, látott kaszinómutyit, most lát online-kaszinó-mutyit. Azt látják az átlagemberek, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök egy tágabb piacot - és ez legyen dohány, szerencsejáték, bármi legyen - szépen törvényi úton elvesztnék, és utána pedig egy másik törvénnyel kiosztják azoknak, akikről úgy gondolják önök, hogy megérdemlik.

Itt most be lehetne hozni kérdésként, és itt most arra szeretnék utalni, hogy az önök törvényalkotása, sajnos ki kell jelenteni, nem eléggé megfontolt, és itt lehet egy kanyart tenni a vasárnapi zárva tartással is. Az önök szavazóbázisának jelentős része is mára úgy vélekedik, hogy a boltoknak vasárnap nyitva kell lenni. Azt tapasztalom és azt hallom az emberektől, hogy a kormány és a jelenlegi Országgyűlés megfontolatlanul, nem megvizsgálva a körülményeket hoz törvényeket, és sajnos, ki kell hogy jelentsük, ez az online-kaszinó-törvény is ezek közé tartozik.

Nekem nincsenek kétségeim afelől, hogy önök ezt meg fogják szavazni, de én úgy gondolom, meghallgatva az átlagemberek véleményét, hogy ez a törvény nem lesz más, mint rendkívül jó üzlet kettő embernek, és nem lesz más, mint egy újabb szög a Fidesz koporsójában, mivel az embereket, tisztelt képviselőtársaim, nem lehet hülyének nézni, mert az emberek nem hülyék. Az emberek nagyon jól tudják, hogy mi történik az országban, sőt továbbmegyek, az emberek - önökre természetesen ez nem vonatkozik - sajnos a saját bőrükön érzik, hogy mi történik ebben az országban, és azok az emberek és azoknak a családtagjai, akiket önök földönfutóvá tettek az elmúlt években, higgyék el, az önök törvényalkotási tendenciáiról és az önök kormányzásáról a megfelelő időben el fogják mondani a véleményüket.

Ennyit szerettem volna elmondani, és természetesen most itt kijelenthetem, hogy a Jobbik ezt a törvényjavaslatot nem fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki a fennmaradt időkeretekben felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Bánki Erik képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bánki Erik jelzésére:)* Igen, megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak mint előterjesztőnek. Őné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék reagálni a vitában elhangzottakra, elsőként Ikotity István képviselő úr törvényjavaslatot, illetve annak módosításait érintő kritikáira.

Arról beszél a képviselő úr, hogy a kormány ezzel a törvényjavaslattal, illetve annak módosításaival igyekszik újraosztani a piacot, és kiválasztottakat kíván ezzel felemelni. Tisztelt Képviselő Úr! Nem újraosztani igyekszik a piacot ez a törvényjavaslat, hanem szabályozni igyekszik a piacot, hiszen ma teljesen szabályozatlan módon, az adófizetés megkezdésével működnek különböző szolgáltatók az online fogadási piacon, illetve az online kaszinójáték piacán, úgy, hogy a magyar államháztartásnak abból egyetlen fillér bevétele sincs.

A törvényjavaslat arra törekszik, hogy a külföldi szolgáltatókat kizárja a magyar piacról, és kizárólag magyar szolgáltatók számára szervezett, törvényes keretek között, koncesszió keretében adjon lehetőséget arra, hogy működjenek, és értelemszerűen olyan szabályozási rendszerrel, amely garantált adóbefizetést jelent a magyar államháztartás számára. Ha forintosítani szeretnénk a várható bevételeket, az valahol 8 és 10 milliárd forint közötti összeget fog kitenni. Tehát nem a piac újraelosztásáról van szó, hanem a piac szabályozásáról van szó.

A végén feltette azt a kérdést, hogy ki miként tud majd elszámolni a lelkiismeretével. Szeretném megnyugtatni a tisztelt képviselőtársamat, hogy az én lelkiismeretem elszámoltatásával semmi probléma nem lesz. Ez a jogszabály, annak megalkotása, módosítása, szellemisége egyértelműen arra irányul, hogy lehetőséget adjon a családok számára például arra, hogy a kóros játékszenvedéllyel rendelkező emberek önkorlátozó lépésként, vagy nyilvánvaló, aki felügyelet alatt áll, az a felügyelője révén korlátozva lehessen, és ki lehessen zárva a játékból, tehát saját magukat is tudják korlátozni a játékosok, akik eljutnak odáig, hogy felismerik, szerencsejátékszenvedélyük van, ami jelentős veszteséget okoz számukra és a családjuk számára is. Nem mellékes dolog az, hogy a kiskorúakat ki lehet tiltani erről a piacról. Azt gondolom, a jogszabály kellő körültekintéssel gondoskodik arról, hogy kiskorúak ne vehessenek részt a távszerencsejáték keretében.

Egyed Zsolt képviselő úr felvetése volt, hogy családok ezreinek megélhetését vette el a kormány akkor, amikor betiltotta a játékgépeket, játékautomatákat.

Tisztelt Képviselő Úr! Én meg azt gondolom, nem emberek ezreinek megélhetését vette el a kormány, hanem családok tízezreinek és százezreinek a megélhetését tette jobbá; pontosan azért, mert azokat a játékszenvedéllyel bíró embereket zártuk el a játéklehetőségtől, akik a család megélhetésének forrójait játszották el kocsmákban és játéktérmeiben. Talán nem véletlenül hívják félkarú rablónak az egyik legkedveltebb játékautomatát, amit korábban bármelyik falusi kocsmában vagy bármelyik kisebb

település játéktérmeiben korlátozás nélkül érthettek el az emberek.

Az, hogy két emberre korlátozná a piacot a javaslat, nem így van, hiszen ha a képviselőtársaim alaposan tanulmányozták a módosító indítványt, amelyet a TAB fogadott el és nyújtott be, ott a 3. § új bekezdéssel egészül ki, amelyben az szerepel, hogy valamennyi olyan társaság, amelyik koncesszióval rendelkezik ma a piacon, lehetőséget kap arra, hogy a távszerencsejáték szervezésében is részt vegyen. Ez pedig, ha jól tudom, akkor ma is legalább hét-nyolc társaság, tehát nem hinném, hogy két főre szeretné a javaslat korlátozni a piacot. Azt gondolom, kellő körültekintéssel szabályozza a kereteket, és megtesz mindent annak érdekében, hogy az illegális piac ezek után ne működhessen Magyarországon; ráadásul elég súlyos tételek vannak a tiltott reklámok szabályozására, illetve annak korlátozására, megakadályozására is.

Szerintem a módosítás fontos tartalmi eleme az, hogy a sportfogadás liberalizálásának lehetőségét elveti, tehát továbbra is sportfogadást a 100 százalékos magyar állami tulajdonban lévő Szerencsejáték Zrt., illetve lóversenyfogadást pedig a szintén 100 százalékos állami tulajdonban lévő lóversenyfogadási kft. végezhet.

Azt gondolom, nagyon fontos eleme még, ahogy említettem már, a játékosvédelmi intézkedések sora, az önkizárás lehetősége, illetve a kiskorúak tiltása. Az európai uniós tagországokban ez már régen bevett modell, ebben a tekintetben, azt gondolom, a jogszabály elfogadásával felzárkózunk az európai uniós szabályozáshoz, és megteremtjük azokat a kereteket, amelyek mind az államháztartás szempontjából, mind pedig a játékosok védelme szempontjából elvárhatóak ma Magyarországon.

Úgyhogy mindenkit arra kérek, támogassa a törvényjavaslatot és annak módosításait is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/4505. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Tájékoztatatom önöket, hogy előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Rubovszky György képviselő urat, kíván-e felszólalni. *(Dr. Rubovszky György jelzésére:)* Igen, megadom a szót, képviselő úr. Összesen 10 perc időkeret áll rendelkezésre a jelenlegi felszólalás és a zárszó kapcsán is. Öné a szó.

DR. RUBOVSKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon rövid leszek. Ahogy az elnök úr is ismertette, a határozati javaslatunkhoz módosító indítvány nem érkezett, a beszámolóhoz hárszabály szerint nem lehet módosító indítványt előterjeszteni, így az Igazságügyi bizottság a részletes vitát legutóbbi ülésén lezárta módosító indítvány hiányában.

Tisztelettel kérem a Házat, hogy a beszámolót a határozat szerint szíveskedjen elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom, hogy 9 perc áll rendelkezésre a zárszó elmondásához.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről ki kíván szólni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Nem kíván senki hozzászólni. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Fuzik János úrnak, a szlovák nemzetiségi szószólónak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Öné a szó, képviselő úr.

(10.50)

FUZIK JÁNOS, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót. Váženy pán predseda! Vážené Národné zhromaždenie! Pozdravujem Vás vo svojom slovenskom materinskom jazyku v mene parlamentného Výboru pre národnosti v Maďarsku a prajem úspešné rokovanie! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szlovák anyanyelvemen köszöntöm önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és eredményes tanácskozást kívánok.

Az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága vitához kapcsolódó bizottságként június 30-i ülésén lefolytatta az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló H/4505. számú határozati javaslat részletes vitáját. A bizottság a határozati javaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a jogszabályi követelményeknek. A bizottság nem nyújtott be részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot.

Eddig a száraz tények. Bizottságunk valóban pozitívan értékelt Székely Lászlónak, az alapvető jogok biztosának, Szabó Marcelnek, a jövő nemzedékek szószólójának, és különösen Szalayné Sándor Erzsébetnek, a nemzetiségek jogainak védelmét ellátó biztoshelyettesnek a beszámolóját.

A nemzetiségi területen is nagyon fontosnak és tanulságosnak tartjuk megállapításait, nem feledve, hogy korábban, az 1993-ban elfogadott kisebbségi törvénytől kedve az új Alaptörvény hatálybalépéséig önálló országgyűlési biztos volt a nemzetiségi és etnikai kisebbségi jogok védelmének is. Bizottsági ülésünkön elhangzott, hogy a jóllehet kedvező, de

mégis esetleges emberi és munkatársi kapcsolatok ellenére az ombudsmani hivatalban a Magyarországon élő nemzetiségek jogbiztonsága és megbecsülése érdekében vissza kell állítani az önálló nemzetiségi ombudsman intézményét.

A nemzetiségi önkormányzati képviselők választásával kapcsolatban az alapvető jogok biztosja és nemzetiségi helyettese aggályosnak tartotta a népszámlálási adatok bevonását a választási rendszerbe, hiszen azok önkéntes jellege kizárta azt, hogy pontosan leképezék egy adott településen a nemzetiségi lakosság számarányát. A nemzetiségi önkormányzati képviselők összeférhetetlenségi szabályozását ugyancsak hiányosnak, ellentmondásosnak és indokolatlan mértékűnek tartják.

A biztos és helyettesének közös jelentése megállapította, hogy nemzetiségi középiskolai nevelési-oktatási területen számos probléma adódik. Nincs megfelelő utánpótlásbázisa, nem biztosítja a nemzetiségi pedagógusképzés stabil alapját, tárgyi feltételei hiányosak. Alapfunkciója sok esetben nem a nemzetiségi oktatáshoz és nyelvhez való jog, hanem az idegen nyelv oktatása. Legriasztóbb a helyzet a roma nemzetiségi oktatás területén, ahol a kompetencia-mérések eredményei következetesen és kifejezetten gyengék. Az intézmények nem képesek a halmozottan hátrányos helyzetű tanulók társadalmi, szociális lemaradását kellően kompenzálni.

A közel 200, nemzetiségi jogot érintő tavalyi panaszügy az oktatási kérdéseken túl az ombudsman felsorolása alapján főként a következő területeket érintette: szociális ellátással, gyermeki jogokkal, lakhatási problémákkal, munkaerő-piaci diszkriminációval, rendőrségi intézkedésekkel kapcsolatos beadványok voltak. A panaszok típusaiból is érzékelhető, hogy a legnagyobb arányban roma nemzetiségű állampolgárok fordultak az alapvető jogok biztosához és a nemzetiségi helyetteshez.

A 300 oldalt meghaladó ombudsmani jelentés kiragadott elemei arra utalnak, hogy készítői valóban hiteles tükröt tartottak nemcsak nemzetiségi, hanem egész társadalmunk elé is. A tükröképek pedig megoldások és tettek után kiáltanak. Ezek első lépéseként az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámolót, valamint az Igazságügyi bizottság ennek elfogadásáról szóló határozati javaslatát az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében a tisztelt Háznak elfogadásra ajánlom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a rendelkezésre álló időkeretben. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom

nem fogadja el ezt a beszámolót, illetve nemmel szavaz a beszámolóra, tehát semmiféleképpen nem tudjuk elfogadni.

A beszámolóban azt látjuk, az ombudsman szerepe az lenne, hogy bizonyos ellensúly legyen a kormányzattal szemben, és próbálja megvédeni azokat a jogokat - emberi jogokat, kisebbségi jogokat és másfajta jogokat -, amelyek adott esetben akár kormányzati, akár társadalmi problémákból adódóan sérülhetnek és sérülnek is. Ez lenne az alapvető feladata. Természetesen ennek bizonyos módon megpróbált megfelelni a hivatal, ami a jelentés elkészítéséből is látszik.

Az általános vitában is elhangzott, melyek azok a pontok, amelyek miatt a pártok általában támogatják és elfogadják ezt a jelentést, és mi az, amivel mi nem értünk egyet. Alapvetően azzal, hogy a legfontosabb társadalmi problémák nem kerülnek nyilvánosságra, illetve nem megfelelően, nem valós megállapításokként kerülnek bele a bizottsági jelentésekbe. Az általános vitában is felsoroltam, hogy melyek azok a legfontosabb szempontok, amelyekkel nem tudunk egyetérteni. Szaladjunk rajta végig példálózó jelleggel!

Az egészségügyben számtalan probléma van. Mik a legfontosabbak? Egyrészt kórházak bezárásáról, ágyszámcsökkentésről, sok hónapos, adott esetben éves várólistákról beszélhetünk. Azt vártuk, hogy feltűnjön az ezekkel kapcsolatos probléma. A beteg gyógyuláshoz való joga sérül ezekben az esetekben. Azt látjuk, hogy bizonyos részeknek nem megfelelő az egészségügyi ellátása, azokon a területeken, ahol megszüntetnek egy-egy fajta kórházi ellátási csoportot, ami bekerül megyei szintre. Mi ezek leírását várjuk, ezzel szemben a jelentés azt írja, hogy a betegjogok kevésbé sérültek, mint az előző években, kevesebb a betegjogi panasz. Azt látom, hogy nem a valós problémákra világít rá a jelentés ezen a területen.

De nézzük az oktatás problémáját! Az érthető, hogy az ombudsmani jelentés elsősorban a kisebbségek iskolai oktatásával foglalkozik, de én azt gondolom, hogy ebbe azért másnak is bele kellett volna férnie, például a KLIK problémájának, annak, hogy milyen problémákat okoz az oktatási rendszerben ez az átszervezés, bele kellett volna kerülni az integrált oktatás problémájának, bele kellett volna kerülni a tankönyvellátás problémájának, annak, hogy a gyerekeknek szeptemberben általában még nincs tankönyvük, vagy a fele tantárgyból nincs tankönyvük. De említhetném azt is, hogy mivel meghatározott összegkeret van arra, hogy mennyiből kell kijönni a tankönyveknek, amibe azonban nem férnek bele, ezért a gyerekek csak az interneten férhetnek hozzá bizonyos tankönyvekhez, vagy úgy, hogy maguknak fénymásolják vagy maguknak nyomtatják ki.

Ezzel a gyermekeknek az oktatáshoz való joga sérül, méghozzá súlyosan. Ezek szintén nem kerültek bele a jelentésbe, és a mi álláspontunk szerint ez hiányzik.

Kiemelkedő területe van a jelentésben a szegénység okai vizsgálatának. Azokkal a megállapításokkal egyáltalán nem tudunk egyetérteni, amelyek a jelentésben szerepelnek. A jelentés elsősorban a cigány lakosság szegénységét vizsgálja. Idézem, hogy mik ennek az okai. Olyan megállapításai vannak az ombudsmani jelentésnek, hogy „az intézményes diszkrimináció jelensége figyelhető meg”, „a mindennapi gyakorlatban megjelenő társadalmi előítéletesség”, „a roma lakosságot sújtó kirekesztő jellegű gondolkodásmód”. Az ombudsmani jelentés ezekben látja a cigány lakosság szegénységének az okait. Nem azzal foglalkozik, hogy milyen társadalmi problémái vannak, hogy a családból mit hoz, milyen képet kap, milyen mintát hordoz az a család, amelyben a gyermek felnő. Nem ezeket nézi, hanem olyan megállapításai vannak, hogy diszkrimináció, társadalmi előítéletesség, kirekesztés s a többi. Ezzel sem tudunk egyetérteni.

Aztán fontos hiányosság az, amire a bizottsági ülésen a vita során felhívtuk a figyelmet, hogy az alaptörvényi módosításoknak, illetve a 2010-14 közötti jogszabály-módosításoknak köszönhetően nincs meg az egyének az a joga, hogy Alkotmánybírósághoz fordulhasson abban az esetben, ha törvényt sértő, jogszabálysértő lenne egy új jogszabály.

(11.00)

Megszűnt ez a joga az országgyűlési képviselőnek is. De ez a lehetőség odakerült az alapvető jogok biztosaéhoz. Azt gondolnánk, hogy sorozatosan kellene az ombudsmannek benyújtani az ezzel kapcsolatos felülvizsgálati kérelmeket az Alkotmánybírósághoz, amikor csorbul az egyének valamilyen olyan joga, és egy jogszabály más jogszabályba ütközik. Ebben az esetben sorozatosan kellene indítani a kereseteket. Nyilván tudjuk jól, hogy csak az Országgyűlés 25 százalékának együttes aláírásával lehet ilyen kezdeményezni; az Országgyűlés tagjai, képviselői önállóan ilyen nem kezdeményezhetnek. Tehát ő lenne az elsődleges fórum, akinek ezt fel kellene vállalnia, akinek ebben tevékenykednie kellene. Látjuk, hogy ez nem történt meg.

Sőt, azt látjuk, és a statisztikából egyértelműen kiderül, hogy az előző évek tartalmához, számaihoz képest, ahhoz képest, hogy az előző években mennyi ilyen alkotmánybírósági kezdeményezés született, visszalépés történt. Tehát még kevesebb a kezdeményezés, holott álláspontunk szerint legalább tízszeresének kellene lenni ennek a számnak, de az is lehet, hogy ettől sokkal nagyobbak kellene lenni. Sőt, valószínűleg a hivatalon belül egy elkülönített résznek ezzel kellene foglalkozni, mivel gyakorlatilag másoknak nincs ilyen lehetőségük, hogy az Alkotmánybírósághoz forduljanak.

Aztán, ami még hiányzott belőle: már a 2013. évi jelentés bírálatában is megfogalmazták jobbikos képviselőtársaim azt, hogy a választásokkal kapcsolatosan nem jelennek meg azok a visszaélések, ame-

lyek egyébként a magánszemélyek jogait csorbítják, akár a választáshoz való jogát. Akkor az volt a hivatkozási alap, hogy 2013 nem a választások éve volt. Bár megjegyzem, azért voltak időközi választások, amelyeken szintén lehetett tapasztalni azokat a visszaéléseket, problémákat, amelyek sorozatosan megjelennek ilyenkor egy választáson, amikor egy bizonyos társadalmi csoportot bizonyos politikai pártok kihasználnak teljes egészében, és valamilyen előny kilátásba helyezésével a szavazataik kvázi megvásárlására kerül sor. Tehát akár ezt is lehetett volna, akár emberi jogi szempontból is meg lehetett volna vizsgálni ezeket a problémákat. 2014 bizony már a választások éve volt. Három választást is lebonyolítottunk, mégsem történt semmi ilyenfajta vizsgálat. Az ombudsmani jelentés semmi mással nem foglalkozott, egyedül az összeférhetetlenségi szabályokkal ezen a területen, amelynek nagyon minimális jelentősége volt.

De ugyanígy vizsgálni kellett volna az önkormányzatokat, a kisebbségi önkormányzatokat, ezek helyzetét, amit meg is tett, de megint teljesen más aspektusból. Nem vizsgálta meg, hogy ezen belül milyen visszaélések lehetnek, vagy az Országos Roma Önkormányzatnál ténylegesen milyen visszaélések voltak. Nyilván nem is ez a feladata, mert adott esetben ügyészé, nyomozati és más egyéb szervnek van erre jogköre és hatásköre. De abból a szempontból, hogy hogyan sérülnek a kisebbségek jogai akkor, amikor ezek a pénzek, amiket a kisebbségek felzárkóztatására csoportosítanak oda, nem kerülnek oda, arra a helyre, ahová ezt célzottan esetleg legfelül szánják, vagy amiről az Országgyűlés kinyilvánította az akaratát, hanem teljesen más helyekre kerülnek, ezzel bizony nagyon súlyosan sérülnek a kisebbségek jogai.

Ezek azok, amelyekkel egyáltalán nem foglalkozik ez a jelentés. Ezeknek a problémáknak, azt gondolom, egy ilyen jelentésben mindenképpen jelentkezniük kellett volna, és nem önmagában arra korlátozódni, amik megjelennek. Mert ha ezt vennénk egy olyan társadalmi tükörnek, amelyről itt az ombudsman úr is itt a jelentésében beszélt, akkor, azt gondolom, nagyon ferde képet kapunk a magyar társadalomról, nagyon ferde képet kapunk a magyar társadalom legfontosabb problémáiról. Azt gondolom, pontosan azok hiányoztak ebből az ombudsmani jelentésből, amik valós képet adtak volna nekünk. Erre lett volna szükségünk. Ezért nem tartjuk jónak az ombudsmani jelentést. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, nyilván sokáig lehetne sorolni

azokat a problémákat a magyar társadalomban, amelyekről ez a jelentés nem szól. Én inkább arról mondanék néhány mondatot, gondolatot, ami viszont szerepel ebben a jelentésben, beszámolóban. Ugye, a beszámoló több mint 300 oldalon ismerteti az alapvető jogok biztosának tevékenységét, átfogó képet ad mind az ombudsmani hivatal működéséről, nemzetközi kapcsolatairól, mind a kiemelt alapvető jogok magyarországi helyzetéről. Az egyes alapjogok magyarországi érvényesülését önálló fejezetbe foglalva, konkrét ügyeket részletesen ismertetve taglalja.

A jelentés több területet is átölel, a gyermekek jogai, a nemzetiségek jogai, az egészséges környezet védelme, a fogyatékossgal élő személyek jogai és a leginkább veszélyeztetett csoportok jogai. Ezek azok a főbb elemek, amelyek a beszámolóban megtalálhatók. Vannak konkrét ügyek is, amelyeket a biztos kezdeményezett, például 2014-ben két esetben Kaposvár hajléktalanok jogait korlátozó rendeletét támadta meg, a földforgalmi törvényt támadta meg az Alkotmánybíróságon, a hajléktalan emberek jogainak védelme érdekében a Fővárosi Önkormányzat ügynevezett zónarendeletével szemben pedig a Kúriához nyújtott be beadványt. Emlékeztet az az eset 2014-ben, amikor Kocsis Máté józsefvárosi polgármesterrel szemben, illetve az önkormányzat eljárásával szemben emelt szót Székely László, itt a tücsereprogrammal kapcsolatban tett közzé jelentést.

Elismerésre méltóan kiemelt figyelmet fordít a beszámoló is, nyilván a tevékenység is a hajléktalan emberek sorsával kapcsolatban. És ahogy hallottuk Fuzik szószóoló úrtól, a jelentés felhívja a figyelmet a nemzetiségi önkormányzati választások tapasztalatai tükrében arra, hogy indokolt lehet, hogy ne csak a népszámlálási adatokhoz kössék a nemzetiségi választások kitézését. Azt gondolom, ezzel a Magyar Országgyűlésnek is foglalkozni kell majd. A beszámoló a romák helyzetéről is tartalmaz egy fejezetet, ami bemutatja a mélyszegénység döbbenetes mértékét és azokat az okokat is, amelyek idevezettek. A civil szervezetekkel való együttműködés továbbra is érzékelhető a beszámolóból, ez is egy fontos erénye az ombudsmani szervezetnek.

Az MSZP továbbra is fenntartja az Alaptörvényben létrehozott új ombudsmani struktúrával szembeni kritikáját, különös tekintettel a szakosított ombudsmanok önállóságának megszüntetésére és az adatvédelmi biztos intézményének felszámolására. Ugyanakkor nagyra értékeljük az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek a jogvédelem terén kifejtett tevékenységét. A benyújtott beszámoló, ahogy már említettem, egy átfogó képet ad az alapvető jogok érvényesülésének magyarországi helyzetéről, és híven tükrözi a magyar társadalom jelenlegi legfeszítőbb problémáit.

Ezekre figyelemmel, erre tekintettel az MSZP támogatja az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2014. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Rubovszky György képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót, képviselő úr.

DR. RUBOVSKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Én a megismételt általános vitában nem kívánok részt venni. A részletes vita szabályai szerint egyetlen indítvány sem volt, így egyetlenegy érdemi észrevételre se térhetek ki.

Egyébként általánosságban csak annyit hadd mondjak, hogy nem látok különbséget a helyettesi és az önálló ombudsmani tevékenység között. Annál is inkább, mert a régi rendszer szerint is egyetlen hivatal állt az ombudsmanok rendelkezésére. Ez a hivatal egységesen a biztos fennhatósága és a főtitkár vezetése alatt áll, és teljes, talán még szélesebb jogkörben tevékenykednek a helyettesek, mint ahogy annak idején tevékenykedhettek. Ezt különösen a nemzetiségi jogok terén szeretném még kihangsúlyozni. Amikor önálló ombudsman volt, nem volt szószólói testület abban az időszakban. Most amellet, hogy egy szélesebb hatáskörrel rendelkező biztoshelyettes van, az összes nemzetiség szószólója itt ül a parlamentben, és a saját nemzetiségét érintő sérelmet azonnal szóvá tudja tenni.

Ezen túlmenően nem kívánok a részletekbe menni. Köszönöm szépen, változatlanul kérem a beszámoló és a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát természetesen lezárom.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalunkra hétfői ülésünkön kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **„Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére” című beszámoló elfogadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája. A Gazdasági bizottság által benyújtott H/5035. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál urat, kíván-e mint előterjesztő felszólalni most vagy a vita későbbi szakaszában. *(Dr. Völner Pál jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván majd felszólalni a rendelkezésre álló tízperces időkeretben.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány részéről felszólalási szándékot nem észleltem, ezért most tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Ritter Imre úrnak, a német nemzetiségi szószólónak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Oné a szó, szószóló úr.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm szépen. Sehr geehter Vorsitzende! Sehr geehtes Parlament! Erlauben Sie mir, dass ich den Standpunkt des Ausschusses, der in Ungarn lebenden Nationalitäten über das Informationsmaterial des Staatlichen Rechnungshofs B/4745 das für das Parlament zusammengestellt wurde, darstelle.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a B/4745. számú, „Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2014. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére” tárgyú előterjesztésről.

Az anyagot átolvasva az első határozott vélemény, ami az emberben kialakul, hogy ha van ma Magyarországon intézmény, szervezet, amelyik a Magyarországon élő nemzetiségeket, a nemzetiségi önkormányzatokat úgymond jelentőségüknek, súlyuknak megfelelően kezeli, sőt erőteljes pozitív diszkriminációban részesíti, az mindenképpen az Állami Számvevőszék. Ugyanis a 2014. évben 233 számvevőszéki jelentés került kiadásra, amelyből 105 darab, a 45 százaléka, közel fele a helyi nemzetiségi önkormányzatok ellenőrzéséről készült. Ha ehhez hozzáteszem, hogy közben 2014-ben párhuzamosan folytak és idén lezárásra kerülnek az országos nemzetiségi önkormányzatok 2010-14. évekre, azaz öt évre vonatkozó átfogó ellenőrzései, valamint elindultak a területi nemzetiségi önkormányzatok ÁSZ-ellenőrzései, akkor - azt gondolom - mindenki számára nyilvánvaló, hogy a nemzetiségi önkormányzatok ellenőrzése ma már az Állami Számvevőszék tevékenységének egy lényeges része.

Szeretném most mindjárt leszögezni, hogy mi ezt az aktivitást örömmel vesszük az ÁSZ részéről, mert meggyőződésünk, hogy egy valóban független, szakmailag felkészült apparátus által végzett vizsgálatok objektív és nem vitatható képet adnak a nemzetiségi önkormányzatok működéséről, amely számunkra jelentős segítség.

Külön pozitívumként értékeljük azt is, hogy 2014 decemberében az Állami Számvevőszék egy összefoglaló tanulmányt készített a 2013. és 2014. évben már addigra lezárt 155 darab nemzetiségi önkormányzati ellenőrzésről, melynek megállapításait külön bizottsági ülés keretében értékeltük ki az ÁSZ vezetőivel. Megnyugtató számunkra, hogy az Állami Számvevőszék által 2014. évben a nyomozó hatóságok felé benyújtott 50 darab jelzésből a nemzetiségi

önkormányzatok a mindössze 4 százalék „Egyéb” rubrikában szerepelnek, holott a lezárt jelentések közel 50 százaléka, a címzettek több mint 20 százaléka is nemzetiségi önkormányzat. Mindez egyértelműen azt jelenti, hogy tiszta és törvényes a helyi nemzetiségi önkormányzatok működése és gazdálkodása.

Ugyanakkor természetesen vannak a jelentésnek olyan részei, melyek megítélésünk szerint nem kellően hangsúlyosak, illetve továbbgondolkodásra készítetnek. Az egyik ilyen pont a települési önkormányzatok és a települési nemzetiségi önkormányzatok együttműködése, kapcsolata, a helyi nemzetiségi önkormányzatok kiszolgáltatottsága. A nemzetiségi törvény szerint természetesen a települési önkormányzat és a települési nemzetiségi önkormányzat egyenrangú fél, de ez a gyakorlatban a legtöbb esetben kevésbé működik. Az ÁSZ-jelentés egyértelműen megállapítja, hogy a nemzetiségi önkormányzatok működése nagymértékben kiszolgáltatott a települési önkormányzatok működésének.

Rendkívül tanulságosok azok az adatok, miszerint az Állami Számvevőszék a 2014. évben 2642 intézkedési kötelemmel járó megállapítást tett, melyből 1206 a nemzetiségi önkormányzatok ellenőrzéséhez kapcsolódóan került megfogalmazásra. Ez egy igen magas szám, de ha megnézzük a belső bontását, akkor az 1206 megállapítás 74 százaléka, háromnegyedének címettje a települési önkormányzat - jegyző, főjegyző, polgármester -, melyhez a vizsgált nemzetiségi önkormányzatoknak az égedta világon semmi köze sincs. Azok a szabálytalanságok és hiányosságok, melyek a nemzetiségi önkormányzatokkal kapcsolatban, de a települési önkormányzatok működésében merülnek fel, megítélésünk szerint nem a nemzetiségi önkormányzatok, hanem a települési önkormányzatok jelenlétehez kellene hogy tartozzanak. Ezt átgondolásra javasoljuk a jövőre vonatkozóan.

Végezetül szeretném önöket tájékoztatni, hogy az Állami Számvevőszék B/4745. számú beszámoló-jával kapcsolatban a Gazdasági bizottság által meghozott határozati javaslattal a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyetért, és elfogadásra javasolja az Országgyűlésnek.

Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. (*Taps a szószólók és a kormány-pártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a lehetőséget. Igen nehéz helyzetbe hoznak bennünket, amikor látszólag egy összegző vitát kellene folytatni arról, aminek az alapfokáról sem sikerült vitát provokálni, generálni, pedig látható, hogy a Jobbik frakciója igen elnéző

volt az ÁSZ tevékenységét illető beszámoló kapcsán: nagyon sok éven keresztül olyan álláspontnak adtunk hangot, amely kritikus, de azért megengedő a tekintetben, hogy a fejlődés lehetőségét nyitva hagyja.

Most azt látjuk magunk előtt, hogy az általános vita során nagyon részletes, nagyon konkrét módon megfogalmaztuk azokat az elképesztően fájó hiányosságokat és azokat az elvárásokat, amelyeket muszáj hogy támasszunk mind a Számvevőszék tevékenységével szemben, mind a kormánnyal szemben, hogy kényszerítse ki azokat a beavatkozási eszközöket, amelyekkel a nemzetgazdaság hatékonysági mutatói javíthatók. De azt látjuk, hogy az előttünk fekvő beszámoló, aminek tulajdonképpen egy ilyen részletes tárgyalási vitaszakaszában vagyunk, egész egyszerűen nem felel meg azoknak az előírásoknak - részben törvényi előírásoknak is -, amelyeknek meg kellene.

Hogy egy-egy példát mondjak: önök egy olyan beszámoló elfogadására próbálnak biztatni bennünket, amely kapcsán az ÁSZ elnöke nem közöl összesített országos adatokat, nem tudjuk, hogy évente, ötévente vagy húszévente ellenőriztet-e, adott esetben sohasem. És ahogy a múltkor is elmondtam, az 5. § (4) bekezdésben, a Számvevőszékről szóló regulában található egy olyan kitétel, amely nagyon fontos, amelynek a) pontja szerint halaszthatatlan feladat lenne ellenőrizni az államháztartás körébe tartozó vagyon kezelését, a vagyonnal való gazdálkodást, az állami tulajdonban, résztulajdonban vagy többségi önkormányzati tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek vagyonérték-megőrző és vagyongyapító tevékenységét.

Ez egy nagyon-nagyon fontos feladat. És azt látjuk, hogy az ÁSZ letesz elénk egy olyan jelentést, amelynek értelmében nem ellenőrzött olyan hatalmas vagyonrészeket, amilyenekkel például az MNV Zrt., a MOL, az MVM, a MÁV, a BKK, a honvédség vagy éppen a TIG gazdálkodik. Tehát nem azt akarjuk mi mondani, hogy az ÁSZ bűnös mulasztások sorozatát halmozta fel, hanem bizony olyan hiányosságok lelhetők itt fel, amelyeknek meg kellene tudni felelni, és amelyekkel kapcsolatban nekünk adatokkal kellene rendelkezniük.

És van egy visszatérő mániánk, ha úgy tetszik, ez pedig az, hogy van viszont a kormánnyal szemben egy bűnös mulasztása, ez az országleltár elképesztő hiánya, melynek értelmében a nemzeti vagyonról nem tudunk semmit. Az állami vagyon bizonyos elemeiről igen, de a nemzeti vagyon tekintetében teljesen tudatlan mind a kormányzat, mind az Országgyűlés azt illetően, hogy nemcsak a hidakat, főutakat, kisvasutakat - ahogy önök próbálták lajstromozni -, hanem az ország teljes stratégiai vagyontömegét egész egyszerűen nem tudjuk.

(11.20)

Nem tudják önök, hogy mennyi a családi ezüst, és ezt a tarthatatlan állapotot fenntartják idestova

évek óta. Egész egyszerűen képtelenség egy nemzetgazdaság működését úgy tervezni, hogy önöknek fogalmuk sincs arról, hogy a nemzeti vagyon tárgykörébe mi tartozik, hiszen a stratégiai lehetőségeink, a kitorési útjaink is idetartoznának. Ezek összesítése évről évre elmarad. Az ÁSZ részéről azt nehezményezzük, hogy a kormányzat ezen bűnös mulasztásához asszisztál, nem hívja fel a figyelmet erre, és egész egyszerűen nem ad hangot azon észrevételeinknek, amelyek arra utalnának, hogy igen, valóban, ha nem tudják önök, hogy mennyi a családi ezüst, akkor hogyan tervezik a család további működését, és hogyan próbálnak, mondjuk, egy költségvetést tisztességes alapokon megtervezni.

Elismertük azt, hogy a tájékoztató szerinti 70 százalékos ellenőrzöttszám-növekmény egy kiváló dolog. Tehát az, hogy szélesedik a tevékenység, diverzifikálódnak bizonyos folyamatok, ez üdvözlendő. Ha költségvetési forrásokkal is ellátásra kerül mindez, akkor azt mondjuk, hogy a jövő útja felé vezető valami. Ugyanakkor azt látjuk, hogy példának okáért önkormányzatok zárszámadásának az auditálásától valamilyen okból fázik az Állami Számvevőszék. Ez a feladat az Államkincstárhoz került, amelyről viszont tudvalévő, hogy nem auditáló szervezet. Tehát egész egyszerűen ott tartunk, hogy törvényi előírásoknak nem sikerül teljes mértékben megfelelni, és az ÁSZ jelentéséből az sem derül ki, hogy vizsgálja-e, hogy hogyan, milyen színvonalon látják el a települési önkormányzatok a törvényben rögzített feladataikat - itt ugye 21 kötelező feladatról volt szó. Nem derül ki, hogy mi volt a tárgya a számvevőszéki vizsgálatoknak, a központi költségvetési szervek, hangsúlyozom, körülbelül egyharmadánál, az sem, hogy a többi helyszínen hány ellenőri napot, illetve mennyi pénzt használtak fel ezekre a vizsgálatokra, mik voltak a fő megállapítások, hogyan realizálták ezeket.

Tehát számtalan olyan hiányossággal találkozunk, amelyből az következik, hogy az ÁSZ, amellet, hogy számos úgynevezett egyéb feladatra ragadtatja magát az utóbbi években, a fő feladata kapcsán bizony rendelkezik hiányosságokkal, vagy legalábbis a beszámolóiból tételesen nem derülnek ki ezek a nagyon fontos adatok, amelyekből nagyon fontos következtetéseket lehetne levonni. Ily módon nagyon fájjaljuk azt, hogy az általános vitaszakasz óta ezen kételyeinket meg sem kísérelték eloszlatni, még egy zárszóban sem. Miközben látható talán az előbbi adatokból, hogy a számvevőszéki ellenőrzési fő tevékenység legalábbis csorba vagy hiányos, az úgynevezett melléktevékenységek elképesztő módon feltörttek. A makrogazdasági elemzések, a vezetői rendszerre vonatkozó tanácsadói tevékenység; az egyik kedvencem a versenyképesség és a fenntartható növekedés összefüggéseinek eseteleése, tehát ez az a kategória, amibe bármit be tudnánk préselni; az etikus közpénzügyi vezetőképzés, az integritásfelmérés, a holisztikus ellenőrzési megközelítés hangoztatása. Az egyik legfontosabb talán még a Pénzügyi Szemle gondozása, hiszen ez abszolút egy hasz-

nos feladat. De azt látjuk, hogy ezen melléktevékenységek sokkal inkább kidomborodnak a fő tevékenységhez képest és a korábbi arányokhoz képest, és azt látjuk, hogy az ellenőrzési fő tevékenység csorbái bizony vagy nem kerülnek kiküszöbölésre, vagy pedig olyan adatok kerülnek elrejtésre előlünk, amelyek által nagyon fontos következtetéseket vonhatnak le, és amelyek ismeretében nagy bizalommal lehetne szavazni arról a beszámolóról, aminek a sötét foltjai így még mindig a homályban vannak, és sajnálatos módon nem kapunk segítséget ezek eloszlításához. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A félig tele pohár esete ez az állami számvevőszéki jelentés, illetve a munka értékelése, ugyanis valami van, de nem az igazi. Tehát készített az Állami Számvevőszék 2014-ben, ahogy elhangzott, 233 jelentést - legalábbis ennyit hozott nyilvánosságra -, és ezek közül tényleg vannak olyanok, amelyek kritikus megállapításokat is tartalmaznak, sőt vannak olyanok, amelyek a jogszabályoknak meg nem felelő működést állapítottak meg állami szervek jelentős részénél. Tehát ha úgy vesszük, akkor az Állami Számvevőszék mint az Országgyűlés szakmai szervezete, számvevőszéki szervezete, végzi a munkáját, javaslatokat tesz.

A beszámoló stílusáról, koncepciójáról továbbra is azt tudjuk mondani az MSZP részéről, hogy az nem megfelelő. Ugyanis nem egy ilyen eseménynap-társzerű beszámolóra lenne szükség, hanem azokat a tartalmi konklúziókat lenne érdemes összefoglalni - és javaslati részt lenne érdemes egy beszámolóban közzétenni -, ami az éves működés rezüméjét jelenti.

Azt kell mondjam, hogy a beszámolón túlmenően az Állami Számvevőszék elnöke tett olyan felszólalásokat a parlamentben, ami már erre utal. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy ezt, ha úgy tetszik, végső kétségbeesésében tette, mert a 2016-os évi költségvetést megalapozó törvényekben olyan passzusok vannak, amelyek ahelyett, hogy javítanák az ellenőrzési tevékenység lehetőségét, éppen hogy gyengítik.

Szó szerint azt mondta itt a Ház falai között Domokos László, az Állami Számvevőszék egyébként magát függetlennek tekintő, korábban fideszes képviselő elnöke, hogy a 2016. évi költségvetést megalapozó törvény az ellenőrzési hatáskörök egy részét tartalmazó alpontokat hatályon kívül helyezi, ami továbbgyengítené az irányító szervek ellenőrzési tevékenységének hatékonyságát - legyen az önkormányzat vagy legyen az minisztérium -, a számonkérhetőséget; ahelyett, hogy szigorúbb, részletesebb rendelkezéseket iktatna be az államháztartásba, és ezzel a költségvetési szervek tervszerű és rendszer-

res ellenőrzésének kötelezettségét írnia elő az irányadó szervek számára, ezzel szemben azt gyengíti. Mégpedig ez további egyensúlyromláshoz vezethet az egyes költségvetési szerveknél, intézményeknél, és ezen keresztül végső soron az államháztartás egészének törvényes működési ellenőrzését gyengíti.

Az ellenőrzéseik során - szintén az elnök úr szavai - rendszeresen tapasztalt exlex állapot, hogy a költségvetési szervek, intézmények szervezeti-működési szabályzatai a legkritikább esetben követték a hatályos jogszabályi előírásokat - ez nagyon súlyos mondat -, gyakran az irányító szerv mulasztása miatt, máskor az intézményvezetők mulasztása miatt. Tehát ezt a lehetetlen állapotot felszámoló, határidőket is tartalmazó törvényt kellene szabni az irányító szerv számára az szmsz ellenőrzésére és jóváhagyására, különösen, ha tudjuk, hogy az szmsz tulajdonképpen a felelősségi viszonyok szabályozása a szervezeten belül. Ha úgy tetszik, a beszámolón túlmenően ez egy segélykiáltás az Állami Számvevőszék elnöke részéről, amihez a többségi oldalnak csatlakozni kellene, arra a fideszes parlamenti többségnek reagálni kellene, észre kellene vennie, hogy milyen kockázatos útra léptek.

A szakmai észrevételek közül a 2014. évi beszámolóból szeretném kiemelni az állami vagyoni feletti tulajdonosi jog-gyakorlás ellenőrzésének kérdését. A beszámoló megállapítása szerint a tulajdonosi joggyakorlási tevékenységek ellátását a kialakított és működtetett kontrollrendszer még mindig nem támogatja teljeskörűen. Érdemes megemlíteni, hogy csak az elmúlt egy hónapban legalább öt, az állami vagyonkezeléssel, illetve tulajdonosi jog-gyakorlással kapcsolatos törvényjavaslatot tárgyalt a Ház, úgy, hogy a benyújtások között alig néhány nap telt el. Lassan már a kormányban sem tudják, hogyan kellene az ellenőrzési rendszert kialakítani, ad hoc módosításokkal a hatékonyságot semmiképpen sem lehet növelni. Úgy látszik, hogy a munka feltételeinek javítására önök nem képesek.

A beszámoló alapján nyilvánvaló, hogy az Állami Számvevőszék szakmai javaslatait nem kötelező a kormánynak, illetve a kormánypárti képviselőknek figyelembe venni, de lássuk be, ez azért nem ártana, nagyon kívánatos lenne.

(11.30)

Mert ha 2014-ben az Állami Számvevőszék utóellenőrzést tarthatott volna a Nemzetgazdasági Minisztériumban, az adósságszabályok terén komoly elmarasztalások történtek volna. Tehát amikor megállapítja az Állami Számvevőszék a beszámolójában, hogy az adósságképlet gyakorlatilag használhatatlan, és erre 2013-ban már felhívja a figyelmet, akkor érthetetlen, hogy ennek a korrekciójára csak a költségvetés elfogadásának folyamatában kerül sor. A Domokos elnök úr által szignált elemzés szerint ugyanis a magyar államadósság-szabályok szakmailag hibásak. Ezt már 2013-ban leírták, és azt is, hogy

az államadósság-képlet gyakorlatilag használhatatlan, hiszen épp a kitűzött célra, a lehető legtöbb gazdasági helyzetben való alkalmazhatóságra képtelen - mármint a képlet -, így nem alkalmas arra, hogy a közgazdaságtan által is szinte vita nélkül követendőnek tekintett anticiklikus gazdaságpolitikát kikényszerítse, azokat a kormány vagy a Nemzeti Bank által időnként pozitívan megfogalmazott élenkítési célokat a törvényi lehetőség oldaláról megtámogassa.

Tehát ezek az ellentmondások azok, amelyek miatt az MSZP-frakció nem tartja jónak ezt a beszámolót, azzal együtt, hogy például az utóellenőrzés lehetőségét egy pozitív lépésnek tekintjük, és nagyon reméljük, hogy a legutóbbi időben az Állami Számvevőszék elnökének kritikus megfogalmazásai előbb-utóbb a kormányzati működés területén a jogalkotásban is megjelennek. Sok sikert kívánunk hozzá! Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Heves vitát most sem sikerül generálnunk, ahogy látom, meg kell jegyeznünk viszont, hogy a Számvevőszék tevékenysége kapcsán a legjobb talán az lenne, hogyha konkrét mérőszámokról beszélhetnénk, teljesítménymutatókról, teljesítménymérésről. Angolszász területen, kicsit nyugatabbra ez abszolút megszokott dolog, hogy egyetlen példát említsék, a szakértői tevékenységet - már amelyet külső megrendelők biztosítanak különböző számvevőszéki vagy számvevőszékszerű intézmények számára - a teljesítménymérés egy fontos eszközeként használják. Nem azt mondom, hogy Magyarországon erre kéne elindulni, de bizony van olyan ország, ahol az ottani számvevőszék a Big Fourhoz mérhető megrendeléskapacitást tud felmutatni éves szinten, és bizony a saját tevékenységét az alapján méri, hogy hatékony piaci szereplők mennyire fektetnek bele bizalmat. Magyarországon, ugye, arról beszélünk, hogy 8-9 milliárd forint elköltése mennyire szabályosan történik meg a szervezet által. Tehát talán ennyiből is érezhető, hogy két külön dimenzióról beszélünk.

De ami fájó módon hiányzik, az az, hogy az ellenőrök létszámáról ugyan összevont adatokat kapunk, de mégsem tudunk meg nagyon fontos kérdéseket. Nemcsak azt, hogy milyen szakképzettségük van, hiszen ez még lehet egy szervezet belső hatáskörében eldönthető dolog, de azt sem tudjuk, hogy mennyibe kerül egy számvevői nap, nem tudjuk azt, hogy milyen a vezetők és az ellenőrök aránya a nemzetközi arányokhoz képest, mennyiért, hova, milyen módon utaznak az illetők, hány feljelentésük jut el bírósági szakaszig, ez egy nagyon-nagyon fontos mérőszám lenne, és az is, hogy ezekből hány jogerős ítélet született. Ezekről egyáltalán nem kapunk ada-

tokat, egyáltalán nem kapunk felvilágosító jellegű információ tömeget, és a legfontosabb kérdésről sem, hogy végeztek-e egyáltalán teljesítményvizsgálatokat, s ha igen, akkor milyen típusúak voltak ezek.

Tehát látható, hogy egy számvevőszéki működésnek nemcsak nemzetközi standardjai vannak, mert én nem akarok nemzetközi példákra hivatkozni, de egész egyszerűen vannak olyan, a teljesítményméréshez elengedhetetlen feltételei, amelyek hiányában nem lehet megállapítani, hogy ez a szervezet a saját tevékenységét, részben törvényben előírt tevékenységét a kellő hatékonysággal végezte-e vagy sem. Éppen ezért utoljára szólítjuk fel önöket arra, hogy tisztázzák ezeket a félreértéseket, ha azok; ha hiányosságok, akkor pedig tárják fel őket, és tegyék meg a szükséges lépéseket, ezek hiányában ugyanis elfogadhatatlan az élénk beterjesztett papírtömeg. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Azért a beszámoló egy megállapítását szeretném megerősíteni, hogy az állami szférán belül számos szabálytalanságot, hibát állapított meg az Állami Számvevőszék. Több jelentés is kiemelte, hogy a közpénzekkel való felelős gazdálkodás elve sérült. Ezen mindenképpen értendő a kormány felelőssége is, hiszen a vizsgált szervek közül számosnál a kormánynak kellene kikényszeríteni a szabályos gazdálkodás követelményét. A jelentésből kitűnik, hogy ezt ez idáig mégsem tették meg, tehát javaslom, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket a szabályos gazdálkodás kikényszerítésére. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a rendelkezésre álló időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál képviselő úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány gondolatban összefoglalnám a jelentés lényegét, illetve a Számvevőszéknek azokat a feladatait és az elvégzett tevékenységét, amelyről az előterjesztés szól.

Az Állami Számvevőszék küldetése, hogy szilárd, szakmai alapon álló, értékteremtő ellenőrzéseivel előmozdítsa a közpénzügyek átláthatóságát, átláthatóságát, átláthatóságát - bocsánat! *(Dr. Józsa István: Útelágazódás.)* -, rendezettségét, és járuljon hozzá a jó kormányzáshoz. A Számvevőszék az elmúlt négy évben olyan átfogó megújulási folyamat ment át, amely során szinte valamennyi tevékenység, terület, folyamat átalakult. Az elmúlt évek eredmé-

nyeinek köszönhető, hogy ma a Számvevőszék erős, független intézményként őrökdi a közpénzügyek átláthatósága, elszámoltathatósága és fejlődése felett.

A tavalyi évben - hogy a tényadatokról is beszéljünk - 233 számvevőszéki jelentés kiadmányozása történt meg, ezzel egyre szélesebb körben tudta megindítani a Számvevőszék a közpénzügyek rendbetételét. Az ÁSZ a jelentéseiben foglalt megállapítások alapján 2014-ben 574 címzettnek összesen 2642 intézkedési kötelemmel járó, megállapításon alapuló javaslatot fogalmazott meg, tehát végzi a tevékenységét. Az ÁSZ a törvényben rögzített felhatalmazásával élve a gyakorlatban is fokozottan érvényesíti a jogszabályban tükröződő hasznosulási szemléletet. Jelentéseinek száma a nemzetiségi önkormányzatok területén 105, az önkormányzati belső kontrollnál 40, az önkormányzati gazdasági társaságoknál 18, egyedi témákban 20, önkormányzati vagyon tekintetében 19, önkormányzatok pénzügyi ellenőrzése 11, felsőoktatási intézmények tekintetében 9, pártok, pártalapítványok 6 jelentés, víziközmű-társaságok 3.

Az ÁSZ kiemelt figyelmet fordít arra, hogy tevékenységével támogassa az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben rögzített államadósság-szabályok betartását. Ennek megfelelően elemző munka keretében kezdte meg azon területek beazonosítását, amelyek ellenőrzésével elősegítheti az államadósságmutatóval kapcsolatos alkotmányos kötelezettségek teljesítését. Tehát a tevékenysége elsősorban erre irányul, nem a Józsa képviselő úr által felvetett kritika megfogalmazására.

Az állami és önkormányzati többségi tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek ellenőrzésének egyik fókuszterületévé tette az önköltségszámítás szabályozottságának értékelését. Ezzel egyrészt az ÁSZ hozzájárulhat a rezsicsökkentés megalapozásához, másrészt előmozdíthatja a közszolgáltatások árát meghatározó elő- és utókalkuláció megbízhatóságának, átláthatóságának javítását.

Az ÁSZ a 2014-ben kiadmányozott számvevőszéki jelentésekhez kapcsolódó ellenőrzések során összesen 966 szervezethez jutott el, szemben a 2013. évi 569 ellenőrzöttel, s ezzel - ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is említette - 70 százalékkal nőtt az ellenőrzöttek száma. A növekedés többek között az önkormányzati témájú ellenőrzések számának megnövekedésével van összefüggésben, mivel a 2013. évi 249 önkormányzattal szemben a tavalyi esztendőben 408 önkormányzathoz jutott el az ÁSZ. Ez a növekedés elsősorban a nemzetiségi önkormányzatok ellenőrzéséhez köthető - köszönöm szépen szószóló úrnak a pozitív megnyilvánulásait, amelyekkel az ÁSZ tevékenységét méltatta -, mindemellett 2014-ben jóval több, szám szerint 21 önkormányzati többségi tulajdonban lévő gazdasági társaságot ellenőrzött az ÁSZ.

Intézménytípusonként a központi költségvetési szervek közül 309-re, az önkormányzatiak közül 300-ra, a gazdasági társaságok közül 152-re és a társulások tekintetében 66-ra rúgott a szervezetek száma.

(11.40)

Az ellenőrzöttek több mint 60 százaléka központi költségvetési szerv, illetve helyi önkormányzat volt. A legtöbb központi költségvetési szervet a zárszámadási ellenőrzés érintette, szám szerint 226-ot, ami az ellenőrzöttek típusának több mint 70 százalékát teszi ki. Több számvevőszéki jelentést és dokumentumot tárgyaltak meg az országgyűlési bizottságok, az ÁSZ tájékoztató anyagokkal is támogatta az Országgyűlés munkáját. Továbbá a tanácsadó tevékenységen keresztül is közreműködött a széles értelemben vett törvényalkotási folyamatban, hiszen több jogszabálytervezet véleményezésével támogatta a jogalkotót. A megelőző év központi költségvetése végrehajtásának ellenőrzése az Állami Számvevőszék legfontosabb feladata, ennek hitelessége a jogállami működés egyik záloga. A zárszámadás során számolt be a végrehajtó hatalom a törvényhozó hatalomnak arról, hogy a központi költségvetésről szóló törvényben előírt bevételeket beszédte-e, és az így befolyó közpénzt az Országgyűlés által meghatározott célokra szabályosan költötte-e el.

A bíróságok gazdálkodásának 2008-2014 évekre vonatkozó ellenőrzésével a 2012-ben megújult bírósági intézményrendszerhez nyújtott mélyebb és szélesebb körű áttekintést a jogelőd szervezetek gazdálkodási folyamatairól, az alkalmazott kontrollok megfelelőségéről, azok gyenge pontjairól. Az ÁSZ ellenőrizte a korábbi és megújult közbeszerzési rendszer működését. Az ellenőrzés célja annak megállapítása volt, hogy 2008-2012 között a közbeszerzési törvény módosításai és az új közbeszerzési törvény hozzájárultak-e a jogalkotás célkitűzéseinek megvalósulásához, és mindezt a központi intézményrendszer szabályszerű működésével elősegítette-e.

Az ÁSZ a törvényi előírásoknak megfelelően évente ellenőrzi az állami vagyon feletti tulajdonosjog-gyakorlást. 2013-ra vonatkozóan ellenőrizte a tulajdonosjog-gyakorláshoz szükséges kontrollkörnyezet kialakítását, a szervezeteknél a jogszabályokban előírt vagyonátadással és -átvétellel összefüggő intézkedések szabályszerűségét, az állami tulajdonú ingatlanokkal való gazdálkodás során a belső kontrollrendszer kialakítását és működését. A Számvevőszék 2014-ben is folytatta az önkormányzatokat érintő témacsoportos ellenőrzéseket, és összesen 196 számvevőszéki jelentést - ebből 18 önkormányzati gazdasági társaság - hozott nyilvánosságra.

Az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettsége, hogy a költségvetési támogatásban részesülő pártok és pártalapítványok gazdálkodását kétfévente ellenőrizze. Az ÁSZ a jelentéseiben a pártok és pártalapítványok gazdálkodásának törvényességi ellenőrzése során feltárt hiányosságok bemutatásával támogatja az Országgyűlést a jogszabályi környezet megújításában.

A tanácsadói és elemzői munka keretébe tartozik a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat véleményezése, a Költségvetési Tanács feladatellátá-

sának támogatása, a csalás és a korrupció elleni küzdelem. Mindemellett tanácsadó tevékenységek keretében járul hozzá a Számvevőszék a közpénzügyek fejlődésének előmozdításához. Ezen szempontok alapján tette meg a Gazdasági bizottság az indítványát a parlamenti határozathoz, és kérem képviselőtársaimat, hogy fogadják el a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a hétfői ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája lezárásig. Az előterjesztés T/5349. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Lászlóné asszonynak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár asszony!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja egy független adatgyűjtő és adatfeldolgozó intézményi modell létrehozása, amely a földgázelosztási rendszeren belül közreműködik az elszámolási feladatok ellátásában, és ezzel egy évek óta fennálló piaci problémát számol majd fel.

Köztudott, hogy ma Magyarországon a lakossági ügyfelek, illetve a legtöbb kis- és közepes vállalkozás gázfogyasztásának mérése nem történik meg napi szinten, egy statisztikai modell alapján becsült felhasználást állapítanak meg a felhasználók számára. Az ügyfeleket kiszolgáló kereskedők tehát ez alapján határozzák meg az általuk megvásárolni kívánt és/vagy megvásárlásra kötelező és továbbértékesíthető gáz mennyiségét. Ezzel a folyamattal van egy komoly probléma, amit mind ez ideig nem sikerült megoldani. Tehát, ahogy elmondtam, az eddigi gyakorlat, hogy az elosztó társaságok a becsült és a tényleges fogyasztás közötti elszámolást végzik el, ez az úgynevezett korrekciós elszámolás, illetve nyilvánvalóan az ahhoz kapcsolódó és ebből következő pénzügyi elszámolásokat is. Teszik mindezt azonban úgy, hogy ez az elszámolás a kereskedők által nem ellenőrizhető, illetve egyáltalán nem kerül végrehajtásra. Nem kerül végrehajtásra ez az elszámolás, a korrekciós elszámolás sem, annak ellenére, hogy a gáztörvény értelmében erre kötelezettségük lenne.

Itt szeretném emlékeztetni önöket, hogy a második energiacsomag részét képezte az a döntés, miszerint az addigi közüzemi, illetve szabadpiaci működést versenypiaci modell váltja fel, ehhez kapcsolódva alakult ki az az elvárás, az a kötelezés az elosztók számára, hogy a problémát, az elszámolási problémát meg kell oldaniuk. Az erre vonatkozó korrekciós eljárást még a MET jogelődjeként műkö-

dő energiahivatal írta elő a piaci szereplők számára, ekkor ezt a Magyar Gázipari Egyesülés vállalta fel. Ugyanakkor semmilyen érdemi előrelépés nem történt, így 2012-ben az energiahivatal egy határozatot hozott, amely határozatban kötelezte a rendszerirányítót arra, hogy a szabályzati bizottsággal közösen dolgozza ki és alakítson egy korrekciós munkabizottságot, alakítsa ki ezt a bizonyos korrekciós eljárást. A munkabizottság létrejött, megkezdték munkájukat, azonban semmilyen érdemi eredményre nem tudtak jutni, nem sikerült megoldást kidolgozniuk. Tehát mindez azt jelenti, amit elmondtam, hogy a földgázpiac hatékony, kiszámítható működéséhez a korrekciós elszámolás a gyakorlatban, annak ellenére, hogy 2009. július 1-je óta erre törvény kötelezné, nem került alkalmazásra, azaz hatéves csúszásban vagyunk e tekintetben.

Mivel a piaci szereplők közti elszámolások alapját jelentő műszaki, illetve forgalmi információk az elosztó társaságok birtokában vannak, a kereskedőknek így ma - és ez még mindig igaz - nincs lehetőségük arra, hogy a saját üzleti működésüket alapvetően meghatározó elszámolási folyamatokat elvárható módon megismerjék, időben megismerjék, illetve ennek alapján tudják a mindennapjaikat irányítani. Azt is jelenti, hogy ezeknek az elszámolásoknak a hiánya az ügyfeleket kiszolgáló társaságok számára nemcsak pénzügyi, hanem tervezési bizonytalanságot is hord magában, nem is keveset.

*(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Tisztelt Országgyűlés! A földgáztörvény javasolt módosításával most lehetőség nyílik arra, hogy változtassunk ezen, ezt az igencsak hosszú nyúlt türelmi időt követően most rendet tegyünk e tekintetben, illetve tiszta viszonyokat tudjunk teremteni a földgázpiac ezen területén. Az önök előtt lévő javaslat egy olyan független, az energiahivatal szakmai felügyelete alatt működő központi szervezetet hoz létre, amely pontos műszaki, forgalmi adatokat kér be az elosztó társaságoktól, és ezzel lehetővé válik, hogy az elszámolási folyamatok egységes, érdekmentes és transzparens módon történjenek meg. Az elosztó társaságtól ezt a feladatot átvéve ez a szervezet kiszámítható, törvényileg szabályozott módon felügyelné a földgázfelhasználás felosztási rendjét.

(11.50)

Azt gondolom, nyugodtan mondhatjuk azt is, hogy a földgázpiac működésére nézve ennek az új modellnek különféle jótékony hatásai is vannak. Tehát itt nemcsak a kereskedők és az elosztók közötti viszonyt tudja rendezni, de az egész piac működését

tekintve is vannak ezek a bizonyos jótékony hatások. Költséghatékony lesz, nem egyesével a különféle elosztó társaságoknak kell a saját rendszereiket megfeleltetni a korrekciós elszámolásokhoz szükséges informatikai rendszerekkel, hanem ez a központi rendszer ezt megteszi helyettük. Ezzel a központi rendszerrel tudjuk segíteni, támogatni az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal ellenőrzési, működési hatékonyságát, illetve azt, hogy teljes körű információ kerüljön birtokába a földgázárak, illetve a különféle díjak szabályozásánál.

Ismételten szeretném azt is hangsúlyozni, hogy ennek a rendszernek köszönhetően a földgázpiacon ma is élő és működő keresztfinanszírozásokat, elszámolási egyenletlenségeket is rendezni lehet. Úgyhogy ennek tükrében és fényében szeretném kérni önöket, hogy támogassák azt, hogy a törvénymódosítás részletes vitára kerülhessen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5349. számú törvényjavaslatról beszélünk most. Ahogy a nemzeti energiastratégia is megfogalmazza, a gazdaság teljesítőképességének javításához, a társadalmi jólét biztosításához biztonságosan hozzáférhető és megfizethető energia jelenléte elengedhetetlen.

Hazánk jövőjének egyik legnagyobb kihívása az energiával kapcsolatos kérdések megválaszolása, illetve a hazai energiabiztonság megteremtése. A magyar földgázforrások szerkezetében a földgázimport jelentős. Az import földgázforrások túlnyomó részben orosz eredetűek, az ausztriai Baumgartenből induló gázvezetéken érkező földgáz nagy része is hasonló módon kerül orosz forrásból hazánkba. A hazai termelés hozzávetőlegesen az éves fogyasztás 20 százalékát fedezi, így az import aránya magas, 80 százalék körüli értéket tesz ki. Magyarország teljes földgázfelhasználása 2013-ban 9 milliárd 443 millió köbméter volt, amiből a lakosság gázfogyasztása 3 milliárd 113 millió köbméter földgázt tett ki. A magyar energiatortában a földgázfogyasztás magas részaránya a jellemző, a szénhidrogének közel 40 százalékot képviselnek ebben az energiatortában. Ezért is kiemelten fontos, hogy a hazai földgázrendszer átlátható módon és mindenekelőtt hatékonyan tudjon működni.

Az egységes és átlátható gázpiac megteremtése elengedhetetlen a hazai vállalatok versenyképessége szempontjából. Ezért jelen javaslat célja egy olyan adatgyűjtő, adatfeldolgozó és az elosztórendszeri

elszámolási feladatok ellátásában közreműködő rendszer létrehozása, amely átláthatóvá és ellenőrizhetővé teszi az elosztói elszámolások rendjét. A jelenlegi struktúrától eltérően, amelyben a földgázelosztó-rendszeri műszaki és forgalmi adatok kizárólag a földgázelosztók birtokában vannak, a törvénymódosítási javaslat lehetővé teszi a földgázelosztó rendszerhez kapcsolódó egységes adatkezelés kialakítását és működtetését a jövőben. Ez hozzájárul az elosztó-rendszer elszámolási mechanizmusának javításához, illetve a szabad kereskedőváltás rugalmas lebonyolításához is.

A jelenlegi szabályozási modellben alkalmazott földgázelosztó-rendszeri elszámolás nem nyújt továbbá megfelelő garanciát a diszkriminációmentes, átlátható piaci működés biztosításához. A piaci szereplők az elmúlt közel hat évben a hatósági fellépés ellenére sem tudtak megállapodni a korrekciós elszámolás feltételrendszerében. Ezért szükséges egy olyan rendszer kialakítása, amely biztosítja a gyors, korrekt, hatékony pénzügyi elszámolásokhoz szükséges információk begyűjtését, és lehetővé teszi azt is, hogy korrekt elszámolási adatok mentén valósuljon meg a keresztelszámolás, illetve keresztfinanszírozás. Így a rendszerfelhasználóknak kisebb kockázatot kell beárazniuk, így tovább csökkenthető a hazai energiaár is. Ez elsősorban az érintett fogyasztói szegmens részére jelent majd árelőnyt.

A javaslat lehetővé teszi az átlátható és versenyképes földgázpiac kialakulását, amely nemcsak a piaci szereplők, hanem végső soron a fogyasztók számára is jelentős előnyt biztosít. Ezért kérem, támogassák majd a javaslatot szavazatukkal. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a kormány által 2015 februárjában létrehozott, 100 millió forintos alaptőkével és 2,9 milliárd forint tőketartalékkal rendelkező, az MFB Zrt. tulajdonába tartozó Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó Zrt. - ennek rövidített neve a KAF - tevékenységére vonatkozó szabályokat épít be a földgázellátásról szóló törvénybe. A törvényjavaslat elsődleges célja a kormányzati indoklás szerint, ahogy most is hallhatuk, egy olyan adatgyűjtő és adatfeldolgozó, továbbá elosztórendszeri elszámolási feladatok ellátásában közreműködő rendszer létrehozása, amely átláthatóvá és ellenőrizhetővé tenné az elosztói elszámolások rendjét. A törvényjavaslat szerint új engedélyköteles tevékenységként nevesíti a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer működtetését és a tevékenység végzéséért új rendszerhasználati díjat, úgynevezett elszámolási díjat vezet be.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvényjavaslat indoklása szerint a cél a földgázelosztó-rendszeri elszámolások alapját képező mennyiségi felosztás, egy független, piaci érdekektől mentes központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszert működtető engedélyes létrehozása jogszabályban meghatározott módon. Álláspontunk szerint, míg az a probléma, amelyet az államtitkár asszony is felvetett, valós és azzal foglalkozni kell, de ennek a javaslatnak a törvényben és az indoklásban megfogalmazott indokokon kívül és azon túlmutató valódi célja, hogy a kormány és Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter irányítása alatt létrejöjjön egy olyan adatbázis, amelyből gyakorlatilag mindenkinek, minden természetes és jogi személynek a földgázhasználati adatai naprakészen rendelkezésre állnak majd. A rendszer-üzemeltetők, szállítási rendszer-üzemeltetők, elosztók, tárolók arra lesznek kötelezve, hogy a saját adatbázisaikat, nyilvántartásaikat elektronikus úton kössék össze az állami KAF-fal, az adatkezelő központtal, sőt kereskedőváltáshoz is szükséges lesz ennek az adatkezelő központnak történő bejelentés. Mindez álláspontunk szerint egy olyan orwelli világot idézhet, már csak egy lépésre vagyunk ettől, ahol az államnak arról is meglehetősen pontos adata lesz, hogy melyik családban hány órákor fürdetik majd a gyermeket, hiszen ha gázzal melegítik a vizet, akkor ennek a fogyasztási tételnek is meg kell jelennie ebben az adatbázisban.

Az elosztók és a kereskedők közötti elszámolások rendjével kapcsolatban, amely valós probléma és tárgyalásos úton eddig nem sikerült rendezni, ahogy már említettem, a törvényjavaslat szerinti megoldás költségei, amely ebből a szempontból közpénz, hiszen eddig közel 3 milliárd forintot tett be az állam ebbe a cégbe, tehát ezek a költségek nem állnak arányban azzal a haszonnal, amit el kívánnak érni, hiszen itt 3 milliárd forint közpénzről van szó. Ezenkívül a 2017. január 1-jén hatályba lépő 100/A. § (2) bekezdése alapján felszerelendő távmérési eszközökkel az elosztói elszámolási problémák gyakorlatilag megszűnnek, ezért sem érhető, hogy mi a valós célja akkor ennek a jogszabálynak, hacsak nem az, hogy olyan adatokhoz kíván hozzáférni ez az adatkezelő, illetve a magyar kormány, amely eddig nem állt rendelkezésére. Ráadásul az elosztói elszámolásokkal kapcsolatos vitás ügyek megoldására álláspontunk szerint a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal is alkalmas lehet, tehát nem kellett volna ehhez létrehozni egy új szervezetet.

(12.00)

A KAF egyelőre nem végez rendszer-üzemeltetési és rendszer-irányítási feladatokat, de gyakorlatilag minden ehhez szükséges adattal rendelkezni fog. Ez lehet még egy olyan következő lépés, egy következő cél, hogy rendszer-üzemeltető és rendszer-irányítási feladatot ellátó szerv is lehessen ez a cég.

Mindez álláspontunk szerint ellentétes lehet az uniós szabályokkal.

A törvényjavaslat a KAF fő feladatairól szól, vagyis lesznek neki más feladatai is, de ezek nem ismertek, így jogalkotási szempontból is problémás, hiszen az összes feladatát törvényben kellene meghatározni, de jelen esetben ezt a jogszabályban nem látjuk.

Nem ismert az elszámolási díj tervezett mértéke - itt még maga a jogszabály említi, viszont a mértéket nem ismerjük, csak ezt a 3 milliárd forintos adatot, amivel elindult ez a társaság -, a KAF által átveendő elosztói feladatok tartalma, mi az, amit a KAF végez az elosztók helyett, lesz-e köztük például - ahogy említettem már - rendszer-üzemeltetői feladat.

Összességében a javaslat álláspontunk szerint feleslegesen drágíthatja a földgázellátást, ha ez a díj bevezetésre kerül. Gázvezetéseken keresztül segít az államnak belopakodni minden háztartásba, és szellemisége ellentétes az Unió egységes energiapiacára vonatkozó célkitűzésekkel, hiszen egy olyan társaságcsoporthoz koncentrálódik minden piaci adat, amely társaságcsoporthoz egyébként érdekelt a verseny- piaci és az egyetemes szolgáltatási földgáz-kereskedelemben, hiszen a Magyar Fejlesztési Bank a tulajdonosa, ami még tulajdonosa más egyéb állami energiacegnek.

Tehát visszatérve a valós, illetve az önök által megfogalmazott és a törvény indoklásában is leírt célhoz, hogy független szervezet jöjjön létre, ez nem valósul meg, hiszen a Magyar Fejlesztési Bank a tulajdonosa, az a Magyar Fejlesztési Bank, amely akár az energiaellátásban és a verseny piacon szerepel, tehát ez a függetlenség megkérdőjelezhető. Éppen ezért, ezek miatt az indokok miatt a Magyar Szocialista Párt nem támogatja ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását.

Így a végére természetesen meg kell említeni, hogy nagyon bízom benne, hogy megint nem arról van szó, hogy hozunk egy jogszabályt, egy törvényt, a magyar parlament elfogadja, és ebből megint mások nyerészkedhetnek majd, ahogy történt itt az elmúlt években a MET-gázlopási ügyben, ahol egy miniszteri rendelet és annak folyamatos meghosszabbítása miatt kaptak lehetőséget arra, hogy olcsó gázt hozzanak be Ausztria felől, a képviselőtársam is említette, hogy volt erre lehetőség, és ez sajnos nem a magyar fogyasztókhoz jutott el, hanem offshore-lovagok, kormány közeli gazdasági háttéremberek közel 150 milliárdot kaszáltak ebből az ügyletből.

Én bízom benne, hogy ez a jogszabály nem egy ehhez hasonló történetet készít elő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/5349. számú törvényjavaslat előzménye a Központi Adatgyűjtő és

Feldolgozó társaság megalapítása érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1023/2015. (I. 29.) Kormányhatározat, amely előírta, hogy az állam nevében kizárólagos állami tulajdonú társaságként létre kell hozni a központi adatfeldolgozó társaságot, amely társaság felett a Magyar Fejlesztési Bank gyakorolja az államot megillető tulajdonosi jogokat azzal, hogy a társaság feletti szakmai felügyeletet a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal látja el.

A 8/2015. (II. 20.) NFM-rendelet a kormány határozatának megfelelően a KAF Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó Zártkörűen Működő Részvénytársaság felett az államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összessége gyakorlójának 2020. december 30-ig a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaságot jelölte ki. A törvényjavaslat a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer működtetéséhez szükséges törvényi szintű rendelkezéseket tartalmazza.

A jelenlegi struktúrától eltérően, amelyben a földgázelosztó rendszer műszaki és forgalmi adatai kizárólag a földgázelosztók birtokában vannak, a törvényjavaslat javaslatot tesz a földgázelosztó rendszerhez kapcsolódó egységes adatkezelés kialakítására és működtetésére.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat szerint a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszert működtető engedélyes végezné a teljes körű földgázelosztó-rendszeri elszámoltatást úgy, hogy a fogyasztásra vonatkozó becslések és naponta nem mért fogyasztók megmért tényfogyasztása közti utólagos elszámolásával, vagyis a korrekciós elszámolással kapcsolatos feladatok törvényben nevesített részét a földgázelosztók helyett a jövőben egy új, független, a piaci érdekektől mentes központi szereplő végezné. Ez az új elszámolási eljárás hozzájárul az elosztó-rendszer elszámolási mechanizmusának javításához, a kereskedőváltás rugalmas lebonyolításához, ami által növekszik a verseny a nem távmért gázfogyasztók piacán is.

A fentiekben túl a törvényjavaslat a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal részére további hatékony ellenőrzést biztosít az új engedélyes, a központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszert működtető engedélyes tevékenységének felügyelete által. A központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszert működtető engedélyes elvégzi a földgázfelhasználás felosztását felhasználási helyekre, majd később a fogyasztóimérőóra-leolvasások alapján kimutatja a földgázfelhasználás felosztása és a tényleges fogyasztás közötti különbségeket, valamint elvégzi a korrekciós elszámolásokat. Ez a felosztási tevékenység nem azonos a gázszállítási rendszer-üzemeltetők közötti rendszer-egyensúlyozásra vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzat létrehozásáról szóló 2014. március 26-ai 312/2014/EU bizottsági rendelet 3. cikkely 15. pontja szerinti allokációval.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat által előterjesztett modell bevezetése egyrészt biztosítja a gyors és hatékony pénzügyi elszámolásokhoz

szükséges információkat, másrészt lehetővé teszi a becslésen alapuló adatok elszámolását, harmadrészt pedig megszünteti a keresztfinanszírozásokat, mely által kisebb kockázatot kell beárazniuk a rendszerhasználóknak, mint ami összességében eddig volt, és nyilvánvalóan mindez árcsökkenő hatást eredményez az érintett fogyasztói szegmensben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az önök előtt lévő, földgázelosztásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/5349. számú törvényjavaslat célja, hogy megalapozza az egységes, megkülönböztetésmentes, átlátható és ellenőrizhető földgázelosztási rendszerelszámolás kialakítását, ezzel hozzájárulva a 2012. évben kiadott Nemzeti energiastratégia 2030 dokumentumban megfogalmazott célok, így a fenntarthatóság és a transzparencia hosszú távú érvényre juttatásához.

A törvényjavaslat további célja, hogy létrehozza a hatékonyabb állami kontrollt támogató végfelhasználói, műszaki és forgalmi adatbázist, mely segíti a kormány energiapolitikai döntéseinek a megalapozását. Ennek keretében a központi adatgyűjtő és feldolgozó társaságoknak fontos szerepük lesz a kormány által korábban végrehajtott rezsicsökkentések eredményeinek hosszú távú fenntartásában, valamint elősegítik a mind nagyobb mértékű állami szerepvállalás kialakítására irányuló törekvéseket.

(12.10)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem önöket, hogy az együttműködő földgázrendszer üzemeltetésének, átláthatóságának és hatékonyságának javítását, valamint a lehető legkedvezőbb végfelhasználói árak elérhetőségét elősegítő T/5349. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

A KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosítása fekszik előttünk, ahogy azt már az előttem szólók közül többen is elmondták. Ennek a törvényjavaslatnak a célja a kormány által létrehozott Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó Zrt. tevékenységének beépítése a földgázpiac mindennapi működésébe. Ennél a társaságnál, amelyet február 28-ával hozott létre 2,9 milliárd forintos tőketartalékkal és 100 millió forintos alaptőkével a kormány - január 21-ei ülésén döntött arról, hogy létrehozza ezt a szervezetet -, a Miniszterelnökséghez tartozó Magyar Fejlesztési Bank gyakorolja a tulaj-

donjogot, ami nagyon fontos a későbbiek szempontjából, a szakmai felügyeletét pedig a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal látja el. Ez a Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó a tervek szerint a földgázpiacon kezdi meg a tevékenységét, és nyilvánvaló, hogy ehhez az ágazati szabály módosítása szükséges.

Mit mond ki a jogszabály, illetve a kormánydöntés, ami létrehozza ezt az adatfeldolgozó szervezetet? Azt mondja, hogy az ágazati szereplők összehangolatlan, kevésbé átlátható mérési és elszámolási tevékenységét átláthatóbbá, egyszerűbbé és egységessé teszi, a tervek szerint napi szintű, pontos adatcserén keresztül szolgáltat megbízható műszaki és fogyasztási információkat a közműszektor aktuális működéséről az összes piaci szereplőnek.

Önmagukban ezek így leírva nagyon jól hangznak, és egy adatgyűjtés, amennyiben annak a célja valóban a rendszer működésének hatékonyabbá tétele, nem feltétlenül rossz, tehát ebben akár vitába is szállnék szocialista képviselőtársammal. Azonban a kormányzat vagy az eddigi kormányzatok működéséből adódóan valóban mindig valamiféle háttérszándékot kell hogy keressünk, ha egy ilyen horderejű javaslat jön létre, vagy egy ilyen szervezet hoznak létre önök kormánydöntés által. Hogy miért? Az információ, az adat ma egy óriási nagy érték, egy piaci érték, amelyet természetesen fel lehet pozitív és kevésbé pozitív célokra is használni, és mindig az fogalmazódik meg ilyenkor a képviselőben, különösen, ha ellenzéki képviselő, hogy vajon hogyan tudnak önök majd ezzel visszaélni, és hogyan tudják ezt esetleg a kormány mögött álló, az energetikai szektorban tevékenykedő háttérvállalkozások előnyére fordítani.

Nyilvánvaló, hogy azok az információk aranyat érnek a földgázpiacon, amelyek a földgázelosztás, a -fogyasztás rendszerében napi szintű adatokat szolgáltatnak arról, hogy milyenek is a fogyasztói szokások, és milyenek azok a mennyiségek az egyes időszakokban, amelyek elosztásra és felhasználásra kerülnek. Ezeket a szolgáltatásokat, ezeket az adatgyűjtéseket jelenleg a rendszer-üzemeltetők végzik. Ez nem feltétlenül jó, valóban nem tesz lehetővé egy egységes elbírálást.

A kormány szerint a tiszta piaci versenyhelyzet érdekében tett fontos lépés ez; megint csak azt mondom, hogy valóban lehetne az is, tiszta piaci versenyhelyzetet is teremthetne, ha a kormány tevékenységét nem olyan vállalatcsoportok meg olyan ügyek kísérnék, mint a MET Holding földgázügye vagy más egyéb energiaszolgáltatók ügyei, amelyek folyamatosan időről időre előjönnek a kormány tevékenységével kapcsolatban, és már eleve szkeptikussá teszik az ellenzéki országgyűlési képviselőt, amikor egy ilyen tevékenységet lát, hogy egy ilyen adatgyűjtő szervezetet hoznak önök létre. Kérdés, igen, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alkalmas volna vagy nem volna alkalmas ennek a feladatnak az ellátására, szakmai-

lag kellene megítélni, hogy kellett-e egy önálló szervert erre létrehozni, ez a szerv pedig megfelelően független-e, ahogy az itt le van írva.

Az, hogy a korrekciós elszámolási eljárás lefolytatására transzparens és reprodukálható elszámolást hozunk létre, valóban egy üdvözlendő cél volna. Arra pedig, hogy egy független, piaci érdekektől mentes központi adatgyűjtő engedélyes végezze ezeket: természetesen mindenki azt szeretné, ha ezek átláthatóan, transzparens és független módon történének. De Magyarországon azért ez a gyakorlat nem annyira jellemző, hogy ezek a rendszerek valóban így működjenek.

Most a földgázpiacra egy kicsit kitérve: itt a fideszes vezérszónok is megemlítette az ellátási oldalt. Most már nagyrészt orosz gáztól függ Magyarország, körülbelül 20 százaléknyi a felhasználásnak a saját kitermelésünk, a többi 80 százalékot importáljuk, annak is a túlnyomó többségét Oroszországból. Az utóbbi időben számtalanszor beszéltünk arról itt a parlamentben, hogy milyen problémák fenyegetnek minket a gázellátásunk kapcsán. Először Oroszország visszalépett a Déli Áramlat-gázvezeték megvalósításától, utána vagy ezzel egyidejűleg bejelentette, hogy 2018 után nem fog Ukrajnán keresztül gáz juttatni Európába, ezért mintegy az Európai Unióra a tolt a felelősséget, hogy alternatív gázvezetéseket építsen vagy dolgozzon ki; amit ő megtett, az a bejelentés - egyelőre semmi kézzelfogható nem történt ebben az ügyben -, hogy a török-görög határig elviszi az orosz földgázt.

Magyarország földgázellátása szempontjából ez azért nagyon fontos, mert jelen pillanatban olyan tendenciákat látunk - és ennek kapcsán megerősített ebben Szijjártó Péter külügyminiszter úr e heti interpellációjában -, hogy létrejön egy északi és egy déli gázfolyosó, amely az orosz, illetve az ázsiai gázt Európába juttatja, és mindegyik Magyarország megerősítésével fog jelen állás szerint létrejönni, Magyarország földgázellátása bizonytalanná válik, az észak-déli folyosó sem valósulhat meg teljes egészében. Ugyan a magyar-szlovák vezeték most már, hála istennek, végre átadásra került hosszas huzavona után, ez talán egy icipicit, egy hangyányit javít Magyarország ellátásbiztonságán, de még messze vagyunk az üdvözítő céltől, attól, hogy Magyarország stabilan biztosnak mondhatta a földgázellátását.

Miközben az Északi Áramlat nevű gázvezeték kapacitását duplájára bővítik - erről írtak most alá megállapodást Szentpéterváron a nyugat-európai energiacégek és a Gazprom -, illetve délről is létrejön majd az a gázvezeték, amely Olaszországon keresztül szintén Európába viszi a gázt, jelen pillanatban úgy áll a helyzet, hogy ha az oroszok az ukrajnai tranzitot valóban megszüntetik, akkor csak Nyugat-Európából fogunk tudni orosz gázt is vásárolni. Ez nyilvánvaló, hogy az ellátásra, az elosztásra és a fogyasztásra is kihathat, hiszen egy bizonytalanságot okozhat a hazai piacon, mert ugyan eddig is orosz gáztól függünk, de ez a függés egy szinte egyoldalú keleti füg-

gés volt, amit most, úgy néz ki, hogy egy nyugati irányúra cserélünk át úgy, hogy közben a forrása a gáznak ugyanaz marad. Ezt azért mondom el - ugyan nem tartozik szorosan ennek a törvényjavaslatnak a témájához -, mert bizony az, hogy van-e gáz a magyar gázvezetékrendszerben, és milyen forrásból van gáz, az is jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy hogyan fog működni ez az egész rendszer, és maga a központi adatfeldolgozó hogyan fogja tudni végezni a tevékenységét.

Ha valóban létre tudnának önközi hozni egy olyan rendszert, amely az elosztóhálózati kihasználtság hatékonyabb összehangolásához vezetne - mert valóban az egyes szolgáltatóktól átvinné az adatgyűjtés és az adatfeldolgozás folyamatát, és egy egységes rendszer jönne létre -, azt mi üdvözölni tudnánk. Ami miatt szkeptikusak vagyunk - még egyszer elmondom, és akkor be is fejezem, nem akarom sokáig húzni a szót -, az az, hogy önközi a múltban már ezzel a bizalommal, amikor egy látszólag jó szakmai javaslat került az asztalra, sokszor visszaéltek, aztán később kiderült, hogy mégiscsak ott van valami hátsó szándék, van valami sandaság a háttérben, és ez be is bizonyosodott rendre, holott a Jobbik valóban a földgázfogyasztók, akár lakossági, akár ipari, vállalati felhasználók érdekét tartja szem előtt, és az ő érdekük az, hogy stabilan, fenntartható módon és olcsón, kedvező áron jussanak földgázhoz minden körülmények között.

(12.20)

Ha ehhez a célhoz hozzájárul a kormány, azt minden körülmények között támogatni fogjuk a jövőben, mint ahogy támogattuk az eddigiekben is. Viszont szeretném, ha államtitkár asszony a zárszavában megpróbálna megnyugtatni afelől, hogy az ebben a rendszerben az adatbázisban kezelt adatok nem fognak olyan módon felhasználásra kerülni, ami alátámasztaná azt a gyanúkat, hogy kormány közeli energiacégek vagy vállalkozások egyfajta piactorzításként kedvezőbben, könnyebben jutnának hozzá ezekhez az információkhoz, mint más vállalkozások.

Azt még röviden el kell mondani, hogy az energiaszektor államosítását mint stratégiai szektor állami köztulajdonba vételét is támogattuk az elmúlt években a parlamentben - bár ezt is kísérték kérdőjelek, akár a visszavásárlás árával, akár egyéb körülményekkel kapcsolatban -, és az Első Nemzeti Közműszolgáltató létrehozását is, mert azt pozitív folyamattal tartjuk, hogy a kormány azt gondolja, az állam kezében vannak ezek a vállalkozások jó helyen, és ezeket a leharcolt, leamortizált, a multicegek által tönkretett rendszereket visszaveszik állami kézbe.

A kérdés az, hogy lesz-e forrás ezeknek a karbantartására, felújítására, a rezsicsökkentés nem fog-e a rendszerkarbantartás, a rendszerüzemeltetés rovására menni. Mert azt is el kell mondani, hogy bár a rezsicsökkentést is támogattuk, de

azért az nem olyan átgondolt és logikus módon lett végrehajtva, ami hosszú távon fenntarthatóvá teszi ezt az egész árszabást, annál is inkább, mert az Európai Unió tudomásunk szerint elég erősen hadakozik ez ellen, és a rezsicsökkentés, illetve az azt alátámasztó magyar jogszabályok megdöntésére készül, és ezzel kapcsolatban kötelezettségzegési eljárások is indultak és talán még indulni is fognak a közeljövőben. Ha nem tudjuk fenntartani ezt a fajta rezsicsökkentést az Európai Unióval szemben, akkor kérdés, hogy mit fog tudni tenni a kormány a jövőben. Ennek egészen szélsőséges következményei is lehetnek.

Összességében elmondható, mint ahogy már oly sokszor, hogy egy szavakban pozitív kezdeményezés fekszik előttünk, akár még támogatható kezdeményezés is, amelynek a részleteit - mert az ördög a varhatóan jövő hétfőn sorra kerülő zárószavazáson támogatni tudjuk-e a javaslatot, többek között attól tesszük függővé, hogy mennyiben tudnak ezekre a kérdésekre önök megnyugtató válaszokat adni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ismét egy olyan törvénymódosítást tárgyalunk, amit lehetett volna értelmes célra és hasznosan megfogalmazni, de nem sikerült.

A törvényjavaslat legfontosabb újdonsága egy központi adatgyűjtő és feldolgozó rendszer bevezetése a gázszolgáltatásban, amit egy állami tulajdonú szereplő működtet majd. Ezzel önmagában akár egyet is lehetne érteni, ha arra használnák, amire az való. Új elemként megjelenik továbbá a földgáz-elszámolási díj, amit a szolgáltatók fizetnek a rendszer üzemeltetőjének, vagyis egy újabb közteher kerül a már eddig is túladóztatott lakossági energia-szolgáltatásra a Robin Hood-adó, a vezetékes közműadó és az energiaszolgáltatók különadója mellé. Ez nem fog jóra vezetni, hiszen már jelenleg is szinte az összes szolgáltató veszteséges, és ezen az ár-, illetve adóztatási szinten az állami közműholding is veszteséges lesz.

A törvény szerint a rendszerhasználók és -üzemeltetők kötelesek lesznek adatok szolgáltatására, az ehhez szükséges infrastruktúra kiépítésére, és az ő feladatuk lesz az üzleti titkok megőrzése is, miközben egy központi rendszernek adják át a saját adataikat. Az LMP szerint a titokra annak is vigyázni kell, akire az adatainkat rábizzuk. Jó lenne látni, hogy a kormány is így gondolja-e ezt.

Az egész módosítás egyetlen bevallott célja, hogy az állam pontos és naprakész adatokkal rendelkezzen a gázfogyasztásról és annak elszámolásáról, ami kimondatlanul az állami közműholding megteremtésének, a fogyasztók átterelésének és az ehhez szüksé-

ges cégek közti elszámolások rendezésének az alapfeltétele.

Ugyanakkor ugyanez az infrastruktúra alkalmas lehetne az okosmérés és az okoshálózat bevezetésére is, amire a kormány még csak kísérletet sem tesz, annak ellenére sem, hogy évek óta uniós kötelezettség lenne. Pedig az okosmérés egész Európában sikertörténet. Léteznek uniós államok, ahol háztartások milliói használják, de ahol csak kísérleteznek vele, ott is mindenütt népszerű és hatékony. Az intelligens mérőórák képesek rá, hogy az energia- és vízfogyasztást az alacsonyabb kihasználtságú és ezzel persze az olcsóbb tarifájú völgyidőszakba irányítsák. A mosógép este kapcsol be, a locsolórendszer éjjel öntözi a kertet, a gázbojler csúcsidőn kívül melegíti fel a vizet. Ez nemcsak a lakosság számára előnyös - hiszen számottevő és tartós megtakarítást lehet elérni a fogyasztás átstrukturálásával -, hanem a termelőknek és a hálózatüzemeltetőknek is hasznos ez, hiszen kiegyenlítődik a termelés, kiszámíthatóbbá válik a felhasználás. Ráadásul az okos mérőkbe rengeteg smart szolgáltatást is be lehet építeni a távleolvasástól az előre fizetős és így ezáltal olcsóbb fogyasztáson át a távvezérlésig. A sok információt közlő mérőórák önmagukban is tudatosabbá teszik a fogyasztást, és takarékosagra sarkallnak.

Magyarországon a nagy közműcégek 2011-ben kezdték el egy 8 ezer háztartásra kiterjedő okosmérős kísérleti projekt előkészítését, amelyben az áram-, víz-, gáz- és hőfogyasztás mérését terveztek megreformálni. A tényleges vizsgálat a hírek szerint 2013-14-re esett, pont arra az időszakra, amikor a kormányzat a rezsicsökkentés kampányával volt elfoglalva. Az előzetes, még 2011-ben készült felmérések szerint az érintettek többsége havi 1000-1500 forintos megtakarítást várt el azért, hogy megváltoztassa a fogyasztás időzítését, és 56 százalék, vagyis a megkérdezettek többsége hajlandóan mutatkozott fogyasztói szokásainak a módosítására, főleg a nagyfogyasztók, a fiatalabb és az iskolázottabb rétegek képviselői közül. A 2014-es kiértékelés ugyanakkor azzal az eredménnyel zárult, hogy az okosmérővel felszerelt háztartások és a hagyományos mérővel rendelkező kontrolcsoport fogyasztásában nem mutatkozott érdemi különbség, a felhasználás nem tolódott el a völgyidőszakok felé. Ezt az egész Európában egyedülálló fejleményt a szakértők azzal magyarázzák, hogy a kísérlet egybeesett a rezsicsökkentési kampány csúcsidőszakával, amikor a fogyasztók mindenféle magatartás-változás nélkül is elérték az említett megtakarítást. Ráadásul az előzetesen betervezett, az okosmérés és a tudatos fogyasztás előnyeit bemutató tájékoztató akciók - amelyek párhuzamosan futottak volna a kísérlettel - nagyjából el sem indultak, mert a kormány inkább a rezsicsökkentés politikailag hasznosabbnak hitt üzeneteit akarta eljuttatni az emberekhez.

Az okosmérés-kísérlet eredményeit összefoglaló tanulmányt 2014 végén kellett volna nyilvánosságra

hozni, a publikálás azonban elmaradt, az anyag el-
tűnt a vizsgálatot koordináló piackutató cég és a
megrendelő Magyar Energetikai és Közmű-
szabályozási Hivatal között, és azóta sem került elő.
Úgy tűnik, a kormány minden olyan lehetőségtől fél,
amely növelné a lakosság energiatudatosságát és
segítené az energiatakarékosságban. Szerintünk csak
azoknak van félnivalójuk, akik abban érdekeltek,
hogy a magyar emberek minél többet fogyasszanak a
csak korlátozottan rendelkezésre álló, importból
beszerezhető energiaforrásokból.

Reméljük, a kormánynak nincsenek olyan érde-
keltségei, amelyek megakadályoznák, hogy érdemi
lépéseket tegyenek az energiafüggetlenség felé. Ezért
az LMP módosító javaslatot nyújt be a törvényterve-
zethez, amely garantálná, hogy a központi adatgyűj-
tés bevezetése az okosmérés előkészítését is szolgál-
ja. Ha a kormánytöbbség megszavazza ezt a módosi-
tást, akkor mi újraértékeljük, amit a törvényjavaslat-
ról gondolunk, ha viszont leszavazzák a módosítóin-
kat, akkor a tervezetet nem tudjuk támogatni. Az
LMP sem az energiaszolgáltatók értelmetlen terhei-
nek szaporításához, sem az okosmérés bevezetésé-
nek további elodázásához nem kíván asszisztálni.
Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt
Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások
végére értünk. Most van lehetőség további képviselői
felszólalásokra.

Megadom a szót a KDNP képviselőcsoportjából
Vejkey Imre képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő
úr!

(12.30)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr!
Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtár-
saim! Az ellenzéki képviselőtársaink által elmondot-
takra szükségesnek tartom hangsúlyozni, hogy a
kereszténydemokraták fontosnak tartják a rezsi-
csökkentés fenntartását, amelyet többek között a T/5349.
számú törvényjavaslat is elősegít. Fontosnak tartjuk
a törvényjavaslat elfogadását azért, mert ezzel a bér-
ből és fizetésből élő embereken tudunk segíteni.

Kérem még egyszer a tisztelt ellenzéki képviselő-
ket is, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Kö-
szönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérde-
zem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitá-
ban felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem
látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Németh Lászlóné államtitkár asz-
szonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.
(Jelzésre:) Igen. Öné a szó, államtitkár asszony, pa-
rancsoljon!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség ál-
lamtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés!

Nagyon sok minden elhangzott itt az elmúlt percek-
ben ehhez a módosító indítványhoz kapcsolódva,
amit most mi előterjesztettünk. Néhány dolog van
mindössze, amire szeretnék reflektálni, hiszen ez
teljes terjedelmében nyilvánvalóan lehetetlen lenne.

Ami nagyon fontos: itt elhangzott utoljára az,
hogy újabb teher. Nos, szeretném jelezni, nem jelent
újabb terhet, nem jelent újabb költséget, semmiféle
emelés nem jelent az a díj, amit ezt követően és a
jövőben, amennyiben elfogadásra kerül és el tud
indulni a központi adatfeldolgozó tevékenysége.
Ezért a tevékenységért fizetni kell; ma az elosztói
engedélyesek, miközben a tényleges elszámolási
tevékenységet nem végzik el, az önmaguknak fel-
számolt, illetőleg elszámolható díjban ezért egy bizo-
nyos tételt megkapnak, felszámolhatnak. Ezt nem
fogyják az elosztói engedélyesek megkapni. Tehát a
jövőben ez lesz az, ami a KAF működését fedezni
fogja. Ezt feltétlenül szükségesnek tartottam elmon-
dani önöknek.

Ami az elképzelésünk uniós vonatkozását illeti:
kialakításakor figyelembe vettük nemcsak a ma élő,
hanem mindazokat a javaslatokat, amelyek a harma-
dik uniós csomaghoz kapcsolódnak. Figyelembe
vettük azt, hogy ez év októberétől a „benefit
network” kódok bevezetése kötelező lesz. Azt a tevé-
kenységet és azt a modellt, amit kialakítottunk, pon-
tosan ezeknek a tudásoknak megfelelően tettük meg,
gyakorlatilag annak az uniós irányelvnek az alapján,
amely a tagállamok lehetőségét meghagyva határoz-
za meg, illetve azt mondja, hogy minden tagállam
maga határozhatja meg, hogy mely tevékenységet ki
végezze. Aközött kell csak különbséget tenni, hogy
bizonyos tevékenységeket együttesen egy cég, egy
kijelölt engedélyes ne végezhesen. A szétválasztás
nem arról szól, hogy az Unió meg fogja határozni,
hogy ki legyen az az entitás, aki az adott tevékenysé-
get végezheti. Ezért fontos, és ezért hangsúlyoztuk
azt az anyagunkban is egyébként, hogy a központi
adatfeldolgozó csak ezzel fog foglalkozni. Hiszen
ezzel meg tudunk felelni annak, hogy ne legyen ösz-
szeférhetetlen a tevékenysége.

Ami arra vonatkozóan megjelent a felszólalá-
sokban, hogy mire fogjuk használni a központi adat-
feldolgozónál összegyűlemlő adatokat, erre most
nyilvánvalóan csak azt mondhatom, hogy a jogszabá-
lyoknak megfelelően fogjuk felhasználni. Azt kérem,
azt vegyék figyelembe, hogy az a fajta egyenlenség
itt már valóban a közműszolgáltatón keresztül problé-
ma lenne a mi számunkra is, az egyetemes szolgál-
tatók számára is. Tehát ha abból indulok ki, hogy a
földgázpiac minden szereplője fair módon jár el, a
rendszerbe annyi gázt, annyi molekulát juttat be,
ami valóban szükséges ahhoz például, hogy a saját
fogyasztóit ellássa, lehet, hogy kisebb szükség lenne
egy ilyen rendszerre, mert akkor a végén csak a
pénzügyi elszámolás kérdése maradna.

De az elmúlt években volt már olyan földgázke-
reskedő, akinek tevékenysége, mondjuk úgy, elég
csúfos véget ért, nos, ott például konkrétan és hatá-

rozottan előfordult, hogy néhány napon keresztül egyáltalán nem juttatott a rendszerbe gázt. Nyilvánvalóan nem volt neki, de ez utólag derült ki, és csak az elosztónál derült ki. Itt most csak föl akartam villantani egy újabb megközelítést, egy szegmensét a dolognak, amit, úgy gondolom, nézni kell, figyelni kell. Az is teljesen nyilvánvaló, hogy a piac szereplőinek nem érdekük az, itt elsősorban az elosztói engedélyesekre kell gondolnunk, még akkor is, ha azt mondom, negyedévente vagy félévente bekövetkező, pontos elszámolás lehetőségét megteremtsek.

Ezzel az adatbázissal, ezzel a lehetőséggel ezt kívánjuk megtámogatni. Ez nyilvánvalóan nemcsak magunknak, nemcsak a közműszolgáltatóhoz tartozó egyetemes szolgáltatóknak, hanem a szabadpiaci kereskedőknek is megfelelő támpont lesz a jövőre nézve a tevékenységükhöz.

Úgyhogy én még egyszer azt szeretném kérni, hogy támogassák ezt az indítványt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően augusztus 31-ig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend után felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett a Jobbik-képviselőcsoportból Novák Előd képviselő úr: „45 éve hunyt el a második legolvasottabb magyar író, Fekete István, akinek gerincét a kommunisták nem tudták megtörni, csak a szemét ki-, a veséjét pedig szétverni” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): „Egy ember addig él, ameddig emlékeznek rá.” Tisztelt Országgyűlés! Fekete István írta e sort, akinek halálának évfordulóját méltatlanul nagy hallgatás övezte. A Jobbik ifjúsági tagozat Facebook-oldalán, illetve aztán én magam is saját Facebook-oldalamon megemlékeztem, és nagy érdeklődést váltott ki, mégis fájó, hogy az 1900-ban született és 1970-ben elhunyt kiváló íróról lényegében a fősodratú médiában például és az állami szereplők részéről semmilyen megemlékezést nem láthattunk.

Jókai Mór után a legnépszerűbb magyar írónak, Fekete Istvánnak 2013-ban adták el tízmilliomodik kötetét. Könyvein nemzedékek nőttek fel. Több neves írónknak, költőnknek sem maradt egyenes a gerince a pártállami terhek alatt, de akadtak kivételes formátumú jellemek; ilyen volt Fekete István is. Miután éles kritikával illette a proletárdiktatúrát és a bolsevizmust, először indexre tették, majd súlyosan bántalmazták. Fogyatékkal kellett leélje életét, miután egyik szemét és fél veséjét elvesztette az Andrásy út 60-ban történt vattatása után.

Az akkori kor szokásának megfelelően keményen nevelték gyerekkorában. 1914-ben alig lett kö-

zépiskolás, amikor önkéntesként jelentkezett az első világháborúba. 1923-ban felvették a debreceni Gazdasági Akadémiára, de csak az első félévet végezte el, dunántúliként ugyanis nem érezte jól magát az Alföldön. Elbeszéléseit később a Herczeg Ferenc szerkesztette Új idők, vadásztörténeteit pedig Kittenberger Kálmán vadászlapja, a Nimród közölte. 1939-ben a Királyi Magyar Egyetemi Nyomda magyar nemzeti szellemiségű regénypályázatán, amelyre összesen 193 író küldte be pályaművét, a Zsellérek című regénye nyert, amely bemutatja a vörösterrot. *(Felmutatja a könyvet.)*

A mű népszerűségét mutatja, hogy 1939 és '44 között hét kiadást ért meg, majd csak a rendszerváltás után, 1994-ben jelenhetett meg újra csonkítatlan formájában. Hadd idézzek ebből a regényből, hiszen valóban voltak talán ma is tabunak számító részei.

(12.40)

Idézem: „Megmondom Tamás bácsinak, hogy én szívesen leszek egyforma minden emberrel, aki magyar, de nekem a cigány nem kell, miként azok sem, akik magyarul beszélnek, furcsa, idegen szavakat keverve, de - a lelkem mélyén, legmélyén tisztán éreztem - nem magyarok” - írta Fekete István. És írt más kis anekdotákat, kis életérzéseket abból a korból. Egy kis párbeszéd: „- Nem tudsz a gabonaárakról semmit, fiam? - Ez a tőzsde dolga, édesapám. Ott irányítják... - Tudom, fiam. Ott irányítják... Itt megveszi a Kaufmann, az eladja a városba a Braunnak, a Braun eladja a pesti Strasszernek, az eladja a malomnak. Sokan irányítják. Csak mi nem, akik a földet túrjuk...” Bizony, gyakran a gazda szólt Fekete István soraiból, ezt láthattuk legtöbb regényében.

1946 tavaszán tiltó indexre került a proletárdiktatúráról és a bolsevizmusról írott művei miatt. A politikai rendőrség is ezért bántalmazta. Könyveit nem adták ki, állandó állást sehol sem kapott, sokáig alkalmi munkából, például uszályrakodásból kellett eltartsa családját. Kizárták a Magyar Írók Szövetségeből is. Egész életében nyíltan vallotta istenhitét, világnézeti és erkölcsi hovatartozását. Fekete István azonos nevű fia az 1956-os forradalomban való szerepe miatt el is hagyta az országot, és ő, tehát a fia úgy ítélte meg, hogy az apja írásaiból kiérződő antikommunizmus, antiliberalizmus, antikozmopolitizmus és az előbbiekkal szemben álló nemzeti érzés, hazaszeretet, kereszténység, istenhit miatt vált vörös posztóvá a párt által irányított vezetés, irodalmi vezetés szemében, ezért próbálták munkásságát kicsinyíteni, elhallgattatni, pusztán ifjúsági regényírónak titulálni.

Valóban, az irodalmi életben nem nagyságának megfelelően kezelték. Könyveit ugyan kiadták, és az olvasók között ezek népszerűek is voltak, de több regényéből hiába készült sikeres film, így a Bogács, a Tüskevár és rajzfilmen a Vuk, de politikai okokból például több lexikonban hiányosan vagy egyáltalán

nem szerepelt. És bizony ma is, míg Prágában például egymást érik a Kisvakondot ábrázoló kabalák, kulcstartók, pólók és hasonlók, addig a hazánkba látogató turista nem is találkozik a Vukkal. Sőt, már a magyar gyerekek sem ezen nőnek fel.

Itt az Országgyűlésben pedig a XXI. századi pártok megjelenéséig kellett várni, hogy valaki megemlékezzen Fekete Istvánról. Először Ferenczi Gábor képviselőtársam, frakciótársam 2010. október 26-án méltatta őt, idézve 1956-tal kapcsolatban is a kiváló író. Aztán Fekete István halálának tavalyi 44. évfordulóján pedig Sallai Róbert Benedek LMP-s képviselő szöveg napirend után. S hadd zárjam beszédemet hozzá hasonlóan én is Fekete István soraival: „Kerestem az utat, sirattam a tájat, a patakot, a poros utcát, a nádist, a cserszagú erdőt, mindent, de nem találtam kibúvót, és nem vettem észre, hogy közben megtaláltam a hazámat.” Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felhívásra jelentkezett ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr: „A Semmelweis-napi egészségügyi demokrácia..., demonstráció üzenete” címmel.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, jól botlott meg elnök úr nyelve, amikor demokráciáról beszélt, hiszen a demokrácia egyik eleme az a demonstráció, amelyet egyébként nagyon szépen mutatott nekünk a szerdai nap, amikor végül is az ápolói tavasznak hívott kezdeményezés ápolói nyárrá hajlott, illetve abba ért. Ugyanis a szerdai napon történt az, hogy ismét nem sajnálva saját lehetőségeiket, szabad idejüket, a Semmelweis-nap alkalmából, ami az egészségügynek egyébként egy ünnepnap és munkaszüneti nap ez az egészségügyi dolgozóknak, tehát nem sajnálva idejüket, nem ünnepelni, hanem demonstrálni jöttek föl az egészségügyi szakdolgozók Budapestre. Két helyen is demonstráltak. Ez a két hely egyrészt a József nádor tér, másrészt itt, a Kossuth téren is megjelentek a demonstrálók.

De miért is jöttek? Az ápolói tavasz május 12-én csúcsosodott ki, amikor is az életpálya-követeléseikről, a bérről, illetve az egészségügyi államtitkárságban való képviseletükről beszéltek, és annak adtak hangot, hogy ezekben fejlődésre vár mindenképpen a terület, és mindenképpen a kormánynak be kell avatkoznia, hogy ezeket a területeket fejlessze. Úgy tűnik, azóta - és ezért indokolt talán ez a második demonstráció hullám is - előrelépés ezekben a kérdésekben nem volt. A szerdai napon tehát két helyszínen, a Jászai Mari térről indulva a Kossuth térre a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara demonstrált, míg a József nádor térről indulva demonstráltak az Akciószövetséghez tartozói egészségügyi dolgozók.

De egyébként ebben az időpontban nemcsak demonstráltak, hanem például a Jobbik ifjúsági tagozata országszerte figyelmeztette a járókelőket is arra, hogy milyen munkát végeznek az egészségügyi dolgozók, és aszfaltrajz formájában megköszönte az egészségügyi szakdolgozóknak, de a szociális dolgozóknak, a szociális ágazatban dolgozó valamennyi munkavállalónak azt a mindennapi áldozatos munkát, amellyel az ágazatban dolgoznak. Egyébként ez az akció egy rendkívül sikeres akcióvá vált, gyakorlatilag a közösségi médiát elárasztották azok a képek, amelyek - egyébként a készítőik magukat meg nem jelölve - akár az éj leple alatt vagy kora reggel a dolgozók örömeire, az aszfaltrajzok elkészültek. Így hát nyugodtan mondhatjuk, hogy az internet tele lett azokkal az aszfaltrajzokkal, amelyekkel megköszönték a dolgozók munkáját.

Összesítve azonban úgy néz ki a szerdai napnak, a Semmelweis-napnak a leltárja, amit mindenképpen figyelembe kell venni, hogy ismételt 60 busznyi dolgozó érkezett Budapestre, mintegy 4500-an demonstráltak, kiegészülve egyébként a Budapestről érkező szakdolgozókkal. Néhányan egyébként itt ma a Kossuth téren, de miután elment a tömeg, sokan még választották a virrasztás lehetőségét, és egy kerekasztal-beszélgetés, nyugodtan hívhatjuk így, egy moderált kerekasztal-beszélgetés keretében vitatták meg az egészségügy jelenlegi problémáit egészen egyébként a hajnali órákig.

Ami nagyon fontos azonban, az a követelések, amelyeknek hangot adtak, amely egy petíció formájában ismét elérhető volt, és át is adták az egészségügyi államtitkárság részére. A petíció mellett kristálytisztán hallatszódik, hogy mi a dolgozók hangja, méghozzá az, és az egyik legfontosabb tanulsága ennek a napnak, hogy kilátásba helyezték, hogy ha 2015. szeptember 30-ig nem történik változás, azaz nem történik azonnali előrelépés a bérfelzárkóztatásban, úgy életbe lép az általuk kilátásba helyezett felmondó nyilatkozatok élesítő záradéka. Tehát a felmondásukat be fogják nyújtani, így a munkaviszonyuk meg fog szűnni, és ezzel próbálnak végül is valamilyen nyomást gyakorolni a kormányzatra.

De azt is láthatjuk, és szintén nagyon fontos a követelésekben, hogy a dolgozók elkötelezettek abban, hogy itthon maradjanak, és úgy képzelik el, hogy itthon maradásukat legjobban az általuk várt bérnövekedés, alapilletmény-növekedés tudná szolgálni, de a bérendezés szolgálhatná egyébként magának a megroppant és talán elapadóban lévő utánpótláskérdésnek is a rendezését. Ismételt kijelentették, hogy az a 12 pontos követelés, amelyet korábban május 12-én kiosztottak, továbbra is hatályban van, így egy azonnali életpályamodell bevezetését követelik, mindenképpen a bértárgyalások megkezdését, az 50 ezer forintos alapilletmény-növelést, amelyet, mint már mondtuk, az egyik olyan nagyon fontos követelésüknek tartanak, amelyért most is kiálltak a szerdai demonstráción. Követelik továbbá a káféteria-rendszer bevezetését, de az ápolásügy

képviselétének megerősítését is az államtitkárságon belül.

Összegezve, tisztelt képviselőtársaim, jól mutatja, hogy a kormány nem hajlandó komolyan venni még most sem az egészségügyi dolgozók, szakdolgozók követeléseit és sorsát. Elhangzott az is, hogy a vitanapon, az egészségügyi vitanapon szégyenszemre a kormány részéről és a kormánypártok részéről alig volt résztvevő, sőt az is egyébként elmondásra került, hogy a Jobbiknak azt a jobbító szándékú javaslatát, amely az országnak, illetve a költségvetésnek egy fillérjébe sem került volna, és amely visszaállította volna az ápolásügynek az államigazgatáson belüli súlyát, illetve szerepét, azt is lesöpörte a kormány, a határozati javaslatunkat lesöpörte a kormány az asztalról. Így hát továbbra is úgy tűnik, a kormány nem hajlandó észrevenni az ápolók hangját. Így hát úgy tűnik, az ápolói tavasz után, amely most már ápolói nyárba ért, számíthatunk az ápolói ősze is.

A Jobbik elhatározott és eltökélt az egészségügyi szakdolgozók követeléseinek támogatásában, s arra kéri a kormányt, hogy ezeket mielőbb fontolja meg és hajtsa végre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatatom önöket, hogy a **nyári rendkívüli ülészak ötödik rendkívüli ülésére 2015. július 6-án, hétfőn kerül sor.**

Megköszönöm egész napi munkájukat, köszönöm a jegyzőkönyvvezetést, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak munkáját. Az ülést bezárom. Kellemes hétvégét kívánok mindenkinek!

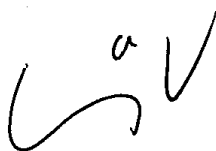
(Az ülés 12 óra 49 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)